

اثر تنش شوری بر خصوصیات مورفولوژیک و فیزیولوژیک در برخی از ژنوتیپ‌های انتخابی بادام پیوند شده روی پایه GF₆₇₇

Effect of Salinity Stress on the Morphological and Physiological Characteristics in Some Selected Almond (*Prunus dulcis*) Genotypes Budded on GF₆₇₇ Rootstock

علی مؤمن‌پور^۱، داود بخشی^{۲*}، علی ایمانی^۳ و حامد رضایی^۴

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۰/۰۸

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۱/۲۸

چکیده

به‌منظور ارزیابی تحمل به شوری تعدادی از ژنوتیپ‌های بادام، آزمایشی گلدانی در سال ۱۳۹۲ با دو فاکتور ژنوتیپ در ۱۱ سطح، شامل ارقام تونو، نان پاریل، مامایی، شکوفه، سهند، شاهرود ۱۲، A₂₀₀ و ژنوتیپ‌های ۱-۲۵، ۱-۱۶ و ۱۳-۴۰ پیوند شده روی پایه GF₆₇₇ و پایه GF₆₇₇ (پیوند نشده به‌عنوان شاهد) و فاکتور شوری آب آبیاری در ۵ سطح، شامل ۰ (صفر)، ۱/۲، ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر نمک کلرید سدیم (که به‌ترتیب هدایت الکتریکی برابر ۰/۵، ۲/۵، ۴/۹، ۷/۳ و ۹/۸ دسی‌زیمنس بر متر داشتند)، انجام شد. نتایج نشان داد، با اعمال تنش شوری و افزایش غلظت آن، شاخص‌های رشدی شامل ارتفاع شاخه، قطر شاخه، تعداد برگ کل، تعداد برگ‌های سبز، تراکم برگ روی شاخه اصلی، سطح برگ و نسبت سطح برگ، وزن تر و خشک برگ، محتوی رطوبت نسبی برگ، شاخص کلروفیل، کلروفیل‌های a، b و کل و کارتنوئید در برگ‌های بالایی و پایینی، وزن تر و خشک اندام هوایی، وزن تر و خشک ریشه، در تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده، کاهش یافتند. تعداد برگ‌های نکروزه، میزان ریزش برگ، نسبت وزن خشک به وزن تر اندام هوایی، نسبت وزن تر و خشک ریشه به وزن تر و خشک اندام هوایی، درصد نشت یونی و درصد آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در برگ‌های بالایی و پایینی، افزایش یافتند. نتایج به‌دست آمده از این تحقیق نشان داد که نوع رقم پیوندی، در افزایش تحمل شوری بسیار مؤثر است. در مجموع، رقم شاهرود ۱۲، به‌عنوان متحمل‌ترین رقم به تنش شوری انتخاب شد. این رقم توانست به‌خوبی شوری تا ۳/۶ گرم در لیتر کلرید سدیم (۷/۳ دسی‌زیمنس بر متر)، را تحمل نماید. در نقطه مقابل رقم سهند، به‌عنوان حساس‌ترین رقم نسبت به تنش شوری تشخیص داده شد.

واژه‌های کلیدی: شاخص‌های رشد، نشت یونی، کلرید سدیم، کلروفیل، کارتنوئید

۱ و ۲. به ترتیب دانشجوی دکتری و دانشیار گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۳. دانشیار بخش تحقیقات باغبانی، موسسه نهال و بذر کرج، کرج، ایران

۴. استادیار بخش تحقیقات اصلاح خاک و مدیریت پایدار اراضی، موسسه آب و خاک کرج، کرج، ایران

Email: bakhshi-d@guilan.ac.ir

* نویسنده مسئول

مقدمه

بادام (*Prunus dulcis*)، یکی از درختان میوه مناطق معتدله بومی فلات ایران است که طبق آخرین آمار به دست آمده در سال ۱۳۹۰، ایران با سطح زیرکشت بیش از ۱۷۰ هزار هکتار و تولید ۱۵۸ هزار تن، سومین کشور تولیدکننده آن در دنیا محسوب می‌شود (فائو^۱، ۲۰۱۱). بادام در مناطقی با زمستان-های معتدل و تابستان‌های گرم و خشک رشد می‌کند. اکثر مناطق ایران در اقلیم خشک و نیمه‌خشک قرار دارند که رشد و نمو گیاهان را با محدودیت خشکی و شوری مواجه می‌کند. معمولاً در این گونه مناطق شوری آب نیز بالاست که این امر، موجب آسیب بیشتر می‌شود. در این میان ترکیب پایه و پیوندک به‌عنوان یکی از عوامل تأثیرگذار در میزان حساسیت یا تحمل به شوری در درختان میوه کشت شده از جمله بادام در نظر گرفته شده است (مورنو و کامبرا^۲، ۱۹۹۴).

در سال‌های اخیر به دلایل مختلف از جمله جهت یکنواخت‌سازی درختان، به‌جای پایه‌های بذری از پایه‌های رویشی استفاده می‌شود. پایه GF₆₇₇ دورگ طبیعی بادام و هلو است که جزء اولین پایه‌هایی به‌شمار می‌رود که به روش رویشی تکثیر شده است (مورنو و کامبرا، ۱۹۹۴). مشخص شده است که پایه GF₆₇₇ متحمل به شوری می‌باشد، درحالی‌که پایه نماگارد [*P. persica* × *P. davidiana*]، حساسیت بالایی به شوری دارد (مونتایم^۳ و همکاران، ۱۹۹۴). تحمل پایه GF₆₇₇ نسبت به سطوح مختلف شوری حاصل از کلرید سدیم مورد بررسی قرار گرفته و نشان داده شده است که این پایه نسبت به شوری متحمل است به طوری که شوری تا ۶۰ میلی‌مولار (۵/۵ دسی-زیمنس بر متر) را تحمل می‌کند (راحی^۴ و همکاران، ۲۰۰۸). همچنین، گزارش شده است که پایه GF₆₇₇ از طریق مکانیسم تدافعی ایجاد محدودیت در جذب و یا انتقال سدیم به قسمت‌های هوایی و نیز حفظ سطح مناسبی از پتاسیم، تحمل بالاتری نسبت به نمک کلرید سدیم در مقایسه با پایه بذری توانوان^۵ (هیبرید بین رقم خودگرد افشان تونو و رقم ژنکو^۶ در شرایط گرد افشانی کنترل شده) داشته است و می‌تواند شوری تا ۵۰ میلی‌مولار (۵/۲ دسی‌زیمنس بر متر) را تحمل کند (اورعی و همکاران، ۱۳۸۸). همچنین گزارش شده است که مقاومت این پایه نسبت به شوری از پایه بذری HS₃₀₂ (*P. armeniaca* × *P. cerasifera*) و پایه بذری HS₃₁₂ (*Prunus amygdalus* × HS₃₁₂)

(*P. persica*) و رقم سهند بیشتر است و می‌توان از آن به‌عنوان یک پایه متحمل به شوری برای ارقام مختلف بادام استفاده کرد (دژمپور و همکاران، ۱۳۹۱).

پژوهش‌های انجام یافته، نشان می‌دهند که شاخص‌های مورفولوژیکی بادام از جمله رشد طولی، قطر تنه، ضخامت برگ‌ها و حوزه گسترش ریشه‌ها با افزایش شوری، کاهش می‌یابند که علت این کاهش رشد و عملکرد را معمولاً مربوط به سمیت یونی و تنش خشکی ناشی از افزایش پتانسیل اسمزی محلول خاک دانسته‌اند (ال-عذب^۷ و همکاران، ۱۹۹۸؛ نویتسکیس^۸ و همکاران، ۱۹۹۷؛ راحمی و همکاران، ۲۰۰۸). نویتسکیس و همکاران (۱۹۹۷)، طی مطالعاتی که در مورد تأثیر سطوح شوری صفر، ۱/۸ و ۳/۶ گرم در لیتر کلرید سدیم روی ارقام مختلف بادام انجام داده‌اند، به این نتیجه رسیدند که ارقام بادام عکس-العمل متفاوتی به سطوح مختلف شوری نشان می‌دهند. در تحقیقی، اثر کلرید سدیم در ۴ سطح صفر، ۴، ۸ و ۱۶ دسی-زیمنس بر متر بر خصوصیات مورفولوژی برخی از ارقام دیرگل بادام که روی پایه GF₆₇₇ پیوند شده بودند مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که با افزایش سطح شوری، شاخص‌های رشدی گیاهان به‌طور معنی‌داری کاهش می‌یابند و کمترین میزان رشد و درصد نکروزه شدن برگ در سطوح شوری ۸ و ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب در ارقام آراز، اسکندر و نان پاریل و بیشترین درصد نکروزه شدن برگ به ترتیب در رقم‌های منقا، سهند و آذر مشاهده شد (بای بوردی، ۱۳۹۲). در پژوهش دیگری، اثر تنش شوری روی دانه‌های چهار رقم بادام (تونو، سهند، نان پاریل و آذر) بررسی و گزارش شد که شوری باعث کاهش روند رشد گیاهان می‌شود. طول ساقه، وزن تر و خشک کل گیاهچه، شاخساره و ریشه در هر چهار رقم کاهش یافت. مقدار کاهش در این شاخص‌ها متناسب با غلظت NaCl در تیمارهای شوری بود به طوری که بیشترین کاهش مربوط به غلظت ۱۰۰ میلی‌مول در لیتر بود. این محققان گزارش کردند که کاهش زیست توده به دلیل کاهش فتوسنتز در اثر شوری است (گریگوریان و همکاران، ۱۳۸۱). مقایسه تحمل به شوری ارقام و گونه‌های وحشی بادام نشان داده است که با افزایش سطوح شوری تا ۶۰ میلی‌مولار در لیتر، نشانه سوختگی در حاشیه برگ ارقام بادام به تدریج ظاهر و با حالت پیش‌رونده در طول زمان، باعث پژمردگی و در نهایت ریزش کامل برگ‌ها می‌شود، در حالیکه گونه‌های بادام وحشی چنین علائمی را بروز ندادند (رحمانی^۹ و همکاران، ۲۰۰۳). بروز سوختگی حاشیه‌ای در

1. FAO
2. Moreno and Cambra
3. Montaium
4. Rahemi
5. Tuvano
6. Genco

7. El-Azab
8. Noitskis
9. Rahmani

این میزان کاهش در پایه بذری تووانو بیشتر از پایه GF₆₇₇ بود (اورعی و همکاران، ۱۳۸۸).

علی‌رغم ارایه وجود اطلاعاتی در زمینه تأثیر تنش شوری بر خصوصیات مورفولوژیک، بیوشیمیایی و فیزیولوژی بادام، تاکنون تحقیقات اندکی در زمینه ترکیب پایه و پیوندک متحمل برای این گیاه، انجام شده است. لذا، در این راستا، تحقیق حاضر، با هدف ارزیابی خصوصیات رشدی ۱۰ ژنوتیپ بادام پیوند شده روی پایه GF₆₇₇ تحت شرایط تنش شوری حاصل از کلرید سدیم و معرفی متحمل‌ترین رقم انجام شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۹۲ به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با دو فاکتور ژنوتیپ در ۱۱ سطح شامل ارقام تونو، نان پاریل، مامایی، شکوفه، سهند، شاهرود ۱۲، A₂₀₀ و ژنوتیپ‌های ۱-۲۵، ۱-۱۶ و ۱۳-۴۰ پیوند شده روی پایه GF₆₇₇ و پایه GF₆₇₇ (پیوند نشده به‌عنوان شاهد) و فاکتور شوری آب آبیاری در پنج سطح شامل صفر، ۱/۲، ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلرید سدیم (که به ترتیب هدایت الکتریکی برابر ۰/۵، ۲/۵، ۴/۹، ۷/۳ و ۹/۸ دسی‌زیمنس بر متر داشتند)، و با سه تکرار انجام شد. گلدان‌ها در مدت آزمایش در گلخانه‌ی تحقیقاتی موسسه نهال و بذر کرج در نور طبیعی و میانگین دمایی (۵±) ۳۰ درجه سانتی‌گراد و میانگین رطوبت نسبی (۱۰±) ۴۰٪ نگهداری شدند. به‌منظور انجام این آزمایش، ابتدا پایه‌های GF₆₇₇ در اواخر اسفندماه در داخل گلدان‌های ۲۵ کیلویی حاوی خاکی با بافت لومی کاشته شدند (جدول ۱)، سپس ژنوتیپ‌های مورد با استفاده از پیوند شکمی در ابتدای خردادماه روی آن‌ها پیوند شدند و پس از رشد کافی پیوندک‌ها (دو ماه پس از عمل پیوند)، اعمال تیمارهای شوری آغاز شد و به‌مدت سه ماه (۱۳ هفته)، ادامه یافت (مشخصات ژنوتیپ‌های مطالعه شده در آغاز تیمار شوری در جدول ۴ آمده است).

به‌منظور اعمال تیمارهای شوری، ابتدا نمک‌های طبیعی از اطراف دریاچه نمک استان قم، جمع‌آوری شدند و به موسسه خاک و آب کرج آورده شدند. سپس غلظت‌های موردنظر برای اعمال تنش شوری شامل ۱/۲، ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر از نمک فوق، تهیه و مورد آنالیز قرار گرفتند که ترکیب آن در جدول ۲ ارائه شده است. به‌منظور اجتناب از ایجاد شوک ناگهانی و پلاسمولیز، افزودن نمک‌ها به‌صورت تدریجی انجام گردید و در مدت یک هفته به غلظت نهایی رسانده شد. بدین‌منظور، ابتدا گیاهان با تیمار ۲/۴ گرم در لیتر، آبیاری شدند و برای اعمال تیمار شوری با غلظت ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر روی

برگ‌های ارقام حساس به شوری را به کاهش محتوای نسبی آب و پتانسیل اسمزی و تجمع یون‌های سمی از قبیل کلر و سدیم نسبت داده شده است (کاراکاس^۱ و همکاران، ۲۰۰۰).

مشخص شده است که شوری علاوه بر تأثیر بر خصوصیات مورفولوژیکی، بر شاخص‌های فیزیولوژیکی گیاهان نیز تأثیرگذار است. شیبلی^۲ و همکاران، (۲۰۰۳)، با بررسی اثر شوری بر روابط آبی و محتوای یونی بادام تلخ گزارش کردند که پتانسیل اسمزی شیره یاخته‌ای برگ از منفی ۰/۴ در شاهد تا منفی ۱۱/۱ در تیمار ۱۰۰ میلی‌مول بر لیتر نمک کلرید سدیم قابل افزایش است. ماسایی^۳ و همکاران، (۲۰۰۴)، با مطالعه اثر سطوح مختلف نمک کلرید سدیم بر هلوی رقم آرمکینگ پیوند شده روی پایه های میروبالان (Mr.S2/5) و GF₆₇₇ نشان دادند که با افزایش غلظت نمک، محتوای نسبی آب و پتانسیل اسمزی در حالت آماس کامل در برگ‌های ترکیب پیوندی GF₆₇₇ / Arm کمتر از ترکیب پیوندی Arm/ Mr.S2/5 کاهش می‌یابد. این محققان علت این امر را افزایش تدریجی یون‌های سدیم با افزایش سطح شوری حتی تا دو برابر نسبت به شاهد در تیمار ۱۲۰ میلی‌مول در لیتر در ترکیب پیوندی اخیر بیان نمودند. یکی دیگر از راه‌های پی بردن به میزان آسیب به غشاهای سلولی، استفاده از اندازه‌گیری نشت یونی نسبی می‌باشد. ثبت میزان نشت یونی نسبی، تخمین خسارت بافت‌ها را امکان‌پذیر می‌کند. این روش برای اولین بار توسط دکستر^۴ و همکاران (۱۹۳۰ و ۱۹۳۲) به‌منظور بررسی مقاومت به سرما در گیاهان بکار برده شد و در طی زمان به‌منظور سنجش آسیب غشاء سلولی نسبت به سایر تنش‌های محیطی از جمله تنش شوری به‌کار برده شد (چن^۵ و همکاران، ۱۹۹۹).

بررسی‌ها نشان می‌دهد که شوری باعث تخریب ساختار کلروپلاست‌ها، کاهش میزان کلروفیل و عدم‌پایداری ترکیب‌های رنگیزه-پروتئین می‌شود (حیدری شریف‌آباد، ۱۳۸۰). غلامی و راحمی (۱۳۸۹)، اثر غلظت‌های مختلف شوری را بر میزان کلروفیل برگ‌های پایه GF₆₇₇ بررسی و گزارش کردند که با افزایش غلظت شوری میزان کلروفیل برگ‌ها، به‌طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. اثر غلظت‌های مختلف شوری بر میزان شدت فتوسنتز و کلروفیل در دو پایه GF₆₇₇ و تووانو بررسی و گزارش شد که با افزایش غلظت شوری به‌طور معنی‌داری از شدت فتوسنتز و میزان کلروفیل برگ در هر دو پایه کاسته شد ولی

1. Karakas
2. Shibli
3. Massai
4. Dekester
5. Chen

شاخه اصلی)، و ۸ برگ از قسمت پایینی شاخه (انتهای ترین برگ‌های شاخه اصلی)، شاخه اصلی و انشعابات شاخه اصلی در پایان آزمایش از گیاهان جدا و وزن شدند و سپس به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و وزن خشک آن‌ها محاسبه شد. به منظور اندازه‌گیری وزن تر و خشک ریشه، پس از خارج نمودن آن‌ها از داخل خاک، ریشه‌ها از محل اتصال آنها به طوقه جدا و کاملاً با آب مقطر شست و شو داده شدند و بعد از حذف رطوبت اضافی، وزن تر آنها اندازه‌گیری شد. سپس به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و وزن خشک ریشه‌ها محاسبه شد. (موسوی و همکاران، ۱۳۸۸). به منظور اندازه‌گیری سطح برگ گیاهان، ۸ برگ از قسمت بالایی شاخه، (واقع در گره‌های پنجم و ششم انتهای شاخه اصلی)، و ۸ برگ از قسمت پایینی شاخه (انتهای ترین برگ‌های شاخه اصلی)، انتخاب و سطح برگ آن‌ها در پایان آزمایش با استفاده از دستگاه سنجش سطح برگ مدل (LI-Cor, Li 1300, USA)، اندازه‌گیری شد. به منظور محاسبه نسبت سطح برگ، برگ‌هایی که سطح برگ آنها محاسبه شده بودند، به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد خشک شدند و سپس وزن خشک برگ گیاهان محاسبه شد. از تقسیم سطح برگ بر حسب سانتی‌متر مربع بر وزن خشک بر حسب گرم نسبت سطح برگ محاسبه شد (موسوی و همکاران، ۱۳۸۸). شاخص کلروفیل در برگ‌های بالایی و پایینی شاخه اصلی با استفاده از کلروفیل‌متر مدل (Spad 502 Minolota) اندازه‌گیری شد. به منظور اندازه‌گیری میزان کلروفیل‌های a، b و کل و میزان کارتنوئید، ۰/۲ گرم از بافت تازه برگ‌های بالایی و پایینی شاخه اصلی توزین و در هاون چینی توسط استون ۸۰ درصد عصاره‌گیری شد. از محلول فوقانی حاصل پس از عمل سانتریفیوژ برای اندازه‌گیری کلروفیل و کارتنوئید استفاده شد و میزان جذب نور برای کارتنوئید، کلروفیل a و b به ترتیب در طول موج‌های ۴۷۰، ۶۶۳ و ۶۴۵ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر (مدل DR2000)، اندازه‌گیری شد (آرنون^۱، 1949). به منظور اندازه‌گیری محتوی نسبی آب برگ (RWC)، از هر گیاه ۴ برگ کامل از قسمت بالایی شاخه و ۴ برگ کامل از قسمت پایینی شاخه اصلی انتخاب شدند. پس از اندازه‌گیری وزن تر (FW)، به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد در داخل آب مقطر در شرایط تاریکی قرار داده شدند تا آماس نمایند. بعد از خارج کردن برگ‌ها از آب مقطر و حذف رطوبت اضافی، وزن آماس آنها اندازه‌گیری شد (TW). سپس نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده

گیاهان، در مرتبه دوم با تیمار ۳/۶ گرم در لیتر آبیاری شدند و در نهایت در مرتبه سوم گیاهانی که قرار بود با تیمار ۴/۸ گرم در لیتر نمک تیمار شوند، با این غلظت از نمک موجود در آب، آبیاری شدند. میزان رطوبت خاک گلدان‌ها در سطح ظرفیت مزرعه (FC)، قبل از انتقال گیاهان به گلدان، به کمک دستگاه صفحه فشار (F1, USA) تعیین شد. آبیاری گلدان‌ها با توجه به تغییرات وزن آنها و لحاظ نیاز آبتی، انجام شد. به طوری که در طی دوره آزمایش (۹۱ روز)، تیمارهای شاهد و ۱/۲ گرم در لیتر، ۲۰ مرتبه، تیمار ۲/۴ گرم در لیتر، ۱۹ مرتبه و تیمار ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر تیمار، ۱۷ مرتبه، اعمال شدند. تعداد دفعات کمتر آبیاری در سطوح ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر به دلیل کاهش سرعت رشد گیاهان و کاهش تبخیر و تعرق توسط آنها از یک طرف و وجود نمک بیشتر در خاک این گلدان‌ها بود. این شرایط باعث حفظ رطوبت به مدت بیشتری شده و فاصله زمان بین دو آبیاری در این تیمارها را افزایش می‌داد و در نتیجه تعداد دفعات آبیاری در تیمارهای شوری با غلظت‌ها بالاتر در طول دوره آزمایش نسبت به گیاهان شاهد، کاهش یافتند. همچنین، به منظور اطمینان از انجام نیاز آبتی خاک گلدان‌ها، پس از هر مرتبه آبیاری، زه آب تعدادی از گلدان‌ها به طور تصادفی جمع‌آوری و هدایت الکتریکی و pH آن‌ها اندازه‌گیری شد. در نهایت در پایان آزمایش نیز، نمونه خاک، از هر یک از سطوح اعمال تیمار شوری، تهیه و آنالیز شد (جدول ۳).

به منظور اندازه‌گیری میزان افزایش قطر، ارتفاع، تعداد برگ سبز و تعداد انشعابات گیاهان مورد نظر، قبل از شروع اعمال تیمار شوری، قطر و ارتفاع آنها اندازه‌گیری شد و تعداد برگ‌های سبز و تعداد انشعابات آنها یادداشت گردید و مجدداً صفات مورد نظر در پایان آزمایش اندازه‌گیری شدند و مقادیر افزایش یافته محاسبه شدند. میزان تراکم برگ روی شاخه اصلی، از طریق تقسیم تعداد برگ‌های گیاه بر ارتفاع آن، بر حسب تعداد برگ در سانتی‌متر مربع محاسبه شد. به منظور اندازه‌گیری میزان نکروزه شدن برگ‌ها، در پایان آزمایش تعداد برگ‌هایی با میزان نکروزگی کمتر از ۵۰ درصد و ۵۰ تا ۱۰۰ درصد شمارش شد. همچنین به منظور اندازه‌گیری میزان ریزش برگ، در طول مدت آزمایش، تعداد برگ‌های ریزش یافته تا پایان آزمایش یادداشت شد. تعداد برگ‌های سبز گیاه از طریق تفاضل تعداد کل برگ‌ها از (برگ‌های ریزش یافته + برگ‌های با نکروزگی کمتر از ۵۰ درصد + برگ‌هایی با نکروزگی ۵۰ تا ۱۰۰ درصد) محاسبه شد (رحمانی و همکاران، 2003). به منظور اندازه‌گیری وزن تر و خشک برگ‌ها، شاخه اصلی و انشعابات شاخه اصلی، ۸ برگ از قسمت بالای شاخه، (واقع در گره‌های پنجم و ششم انتهای

فناوری تولیدات گیاهی / جلد پانزدهم / شماره دوم / پاییز و زمستان ۹۴

اصلی در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم مشاهده شد. میزان کاهش قطر شاخه اصلی در ژنوتیپ‌های پیوندی با یکدیگر، اختلاف معنی‌داری را نشان داد. کمترین میزان افزایش قطر شاخه اصلی در پایه GF677 و رقم سهند که با کلریدسدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند مشاهده شد.

نتایج نشان داد، میزان ارتفاع نهایی و افزایش آن در طی دوره اعمال تنش شوری، با افزایش غلظت کلریدسدیم در تمامی ژنوتیپ‌ها کاهش یافت. میزان کاهش ارتفاع در ژنوتیپ‌های پیوندی نیز با یکدیگر اختلاف معنی‌داری را نشان داد. میزان افزایش ارتفاع در گیاهان شاهد ژنوتیپ ۱-۲۵، رقم‌های شکوفه و شاهرود ۱۲، در طی دوره اعمال تنش شوری به ترتیب ۲۸/۱۴، ۳۱/۲۳ و ۴۴/۸۲ سانتی‌متر بود، درحالی‌که میزان افزایش ارتفاع شاخه اصلی در این سه رقم در تیمار کلریدسدیم ۴/۸ گرم در لیتر به ترتیب ۲۵/۸۰، ۲۸/۶۴ و ۳۴/۰۷ بود. این نتایج حاکی از آن است که ارتفاع ژنوتیپ ۱-۲۵ و رقم‌های شکوفه و شاهرود ۱۲ به ترتیب ۲/۳۴، ۲/۵۹ و ۱۰/۷۵ سانتی‌متر نسبت به گیاهان شاهد کاهش یافت که این میزان کاهش اختلاف معنی‌داری را نشان نداد درحالی‌که میزان کاهش ارتفاع در رقم‌های تونو، نان پاریل، A200، سهند، مامایی و ژنوتیپ‌های ۱-۱۶ و ۱۳-۴۰ در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم نسبت به گیاهان شاهد معنی‌دار بود (جدول ۵). ارتفاع بوته به شدت به محیط رشد وابسته است. از آن جا که پدیده رشد حاصل فعالیت‌های حیاتی در شرایطی است که گیاه بایستی آب کافی در اختیار داشته باشد، در صورت عدم تأمین آب مورد نیاز به دلیل کاهش فشار تورژسانس سلول‌های در حال رشد و اثر بر طول سلول‌ها، کاهش ارتفاع رخ می‌دهد (مانس و تستر^۳، 2008). تنش اسمزی در مرحله اول تنش شوری موجب کاهش محتوای آب سلول‌ها می‌شود و طول شدن آن‌ها را با مشکل روبه‌رو می‌کند و حتی پس از ایجاد تعادل اسمزی و تأمین فشار اسمزی مجدد سلول‌ها، گسترش و طول شدن آن‌ها به کندی صورت می‌گیرد (مانس و تستر، 2008).

نتایج حاصل از بررسی تعداد برگ تولیدی تحت اعمال تنش شوری نشان داد که تعداد برگ تولیدی در گیاهان با افزایش غلظت شوری کاهش یافت ولی میزان کاهش در تعداد برگ تولیدی در بین ژنوتیپ‌های مختلف با یکدیگر اختلاف معنی‌داری را نشان داد. بیشترین میزان برگ تولیدی در گیاهان شاهد ژنوتیپ ۱-۱۶ (۱۴۳ برگ)، و کمترین مقدار آن به ترتیب در رقم تونو، ژنوتیپ ۱۳-۴۰ و رقم سهند تحت تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم (به ترتیب به میزان ۱۵/۶۷، ۲۳ و

شدند تا وزن خشک (DW) آنها اندازه‌گیری شود. در نهایت میزان نسبی آب برگ از طریق رابطه زیر محاسبه شد (یاماساکی و دیلنبرگ^۱، 1999).

$$RWC = \left[\frac{(FW - DW)}{(TW - DW)} \right] \times 100$$

به منظور اندازه‌گیری نشت یونی نسبی، ۰/۵ گرم برگ از هر رقم و ژنوتیپ جداگانه وزن و در داخل ویال‌های شیشه‌ای ریخته شدند و ۲۵ میلی‌لیتر آب مقطر به آنها اضافه شد. نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت درون شیکر با دمای ۲۴ درجه سانتی‌گراد و با سرعت ۱۲۰ دور در دقیقه قرار داده شدند و پس از ۲۴ ساعت میزان هدایت الکتریکی اولیه (Lt)، آنها به وسیله دستگاه EC متر دیجیتالی (مدل Metrohm 644) اندازه‌گیری شد. سپس نمونه‌ها به مدت یک ساعت در حمام بن‌ماری در دمای ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و مجدداً به مدت دو ساعت شیکر شدند و میزان هدایت الکتریکی نهایی (LO) آنها اندازه‌گیری شد و در نهایت درصد نشت یونی طبق فرمول $100 \times (LT/LO)$ محاسبه شد (لوتوس^۲ و همکاران، 1995). بعد از محاسبه درصد نشت یونی نسبی برای هر نمونه، میزان آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در نمونه‌های تیمار شده با کلریدسدیم نسبت به نمونه‌های شاهد از طریق رابطه زیر محاسبه شد

$$100 \times [1 - (T1/T2) / 1 - (C1/C2)] = \text{درصد آسیب دیدگی}$$

که در این فرمول (T2 و T1) به ترتیب هدایت الکتریکی اولیه و نهایی نمونه‌های تیمار شده با کلریدسدیم و (C1 و C2)، به ترتیب هدایت الکتریکی اولیه و نهایی نمونه‌های شاهد است (لوتوس و همکاران، 1995). در نهایت، تجزیه و تحلیل داده‌های آماری، با استفاده از نرم‌افزار SAS (نسخه ۹/۱)، انجام و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چنددامنه‌ای دانکن و نرم‌افزار Mstatc صورت گرفت.

تفاوت‌هایی که در بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در هنگام آغاز تیمار شوری مشاهده می‌شود، به دلیل تفاوت در سرعت رشدی آن‌ها است و رشد آنها در داخل گلخانه با شرایط کنترل شده، انجام شده است

نتایج و بحث

براساس نتایج به دست آمده (جدول ۵)، میزان قطر نهایی و افزایش آن در طی دوره اعمال تنش شوری، با افزایش غلظت کلریدسدیم در آب آبیاری، در تمامی ژنوتیپ‌ها کاهش یافت. کمترین قطر شاخه و کمترین میزان افزایش قطر در شاخه

شوری نشان داد که تعداد برگ تولیدی در گیاهان شاهد، تیمارهای ۱/۲، ۴۲ و ۳/۶ گرم در لیتر کلرید سدیم به ترتیب ۲۶/۶۷، ۲۹/۶۷ و ۱۶/۳۳ و ۱۲/۶۷ بود که با یکدیگر اختلاف معنی داری نشان ندادند در حالی که تعداد برگ تولیدی در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلرید سدیم ۶/۶۷ بود که به طور معنی داری نسبت به گیاهان شاهد، کاهش یافته بود (جدول ۵).

۲۴/۶۷ برگ، مشاهده شد. میزان کاهش تعداد برگ تولیدی در رقم‌های شکوفه، نان پاریل و ژنوتیپ ۲۵-۱ در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلرید سدیم نسبت به گیاهان شاهد اختلاف معنی داری را نشان نداد در حالی که در سایر ژنوتیپ‌های بررسی شده میزان کاهش در تعداد برگ تولیدی معنی دار بود. نتایج حاصل از بررسی تعداد برگ تولیدی در پایه GF677 تحت اعمال تنش

جدول ۱: خصوصیات فیزیکی و شیمیایی مخلوط خاکی مورد استفاده

Table 1: Physical and chemical characteristics of the used soil mixture

مقدار Value	واحد Unit	نماد Symbol	عنوان Title	مقدار Value	واحد Unit	نماد Symbol	عنوان Title
لوم	-	Texture	بافت	39	درصد (%)	S.P	رطوبت اشباع
1230	پی‌پی‌ام (ppm)	Ca	کلسیم محلول	27.33	درصد (%)	FC	رطوبت ظرفیت زراعی
316.2	پی‌پی‌ام (ppm)	Mg	منیزیم	14.8	درصد (%)	PWP	رطوبت نقطه پژمردگی
13.8	درصد (%)	T.N.V	کربنات کلسیم معادل	1.28	دسی زیمنس بر متر (ds/m)	EC	هدایت الکتریکی
2.12	پی‌پی‌ام (ppm)	Cu	مس	7.5	-	pH	واکنش خاک
4.86	پی‌پی‌ام (ppm)	Zn	روی	0.15	درصد (%)	N	نیتروژن
27.34	پی‌پی‌ام (ppm)	Fe	آهن	1.49	درصد (%)	O.C	کربن آلی
690	پی‌پی‌ام (ppm)	K _{avr.}	پتاسیم قابل جذب	104.9	پی‌پی‌ام (ppm)	P _{avr.}	فسفر قابل جذب
16.26	پی‌پی‌ام (ppm)	Mn	منگنز قابل جذب	46	درصد (%)	Sand	شن
93.15	پی‌پی‌ام (ppm)	Na	سدیم محلول	34	درصد (%)	Silt	سیلت
				20	درصد (%)	Clay	رس

جدول ۲: خصوصیات کیفی آب مورد استفاده

Table 2: Qualitative characteristics of the used water

بی کربنات (میلی‌گرم در لیتر) HCO ₃ ⁻ (mg/L)	منیزیم (میلی‌گرم در لیتر) Mg (mg/L)	کلسیم (میلی‌گرم در لیتر) Ca (mg/L)	کلر (میلی‌گرم در لیتر) Cl (mg/L)	سدیم (میلی‌گرم در لیتر) Na (mg/L)	واکنش آب Water PH	هدایت الکتریکی (دسی زیمنس بر متر) EC (ds/m)	نمونه آب مورد استفاده با سطوح مختلف کلرید سدیم Sample water used with the different levels of NaCl
98	17.1	62	35.5	22.1	7.3	0.5	شاهد Control
126	20.5	70	664	389	7.4	2.5	۱/۲ گرم در لیتر 1.2 g/L
137	23.01	79	1386	809	7.6	4.9	۲/۴ گرم در لیتر 2.4 g/L
149	23.6	88	2113	1231	7.7	7.3	۳/۶ گرم در لیتر 3.6 g/L
159	25.7	99	2836	1653	7.8	9.8	۴/۸ گرم در لیتر 4.8 g/L

جدول ۳: مقادیر شوری و واکنش مخلوط خاک مورد استفاده در گلدان‌ها پس از اعمال تنش شوری

Table 3: EC and pH of soil of the used mixture in pots after applying salinity stress

هدایت الکتریکی (دسی زیمنس بر متر) EC (ds/m)	واکنش خاک Soil PH	نمونه خاک تیمار شده با سطوح مختلف کلرید سدیم Soil sample threated with different levels of NaCl
7.4	1.2	شاهد Control
7.55	3.2	۱/۲ گرم در لیتر 1.2 g/L
7.65	5.7	۲/۴ گرم در لیتر 2.4 g/L
7.8	8.3	۳/۶ گرم در لیتر 3.6 g/L
7.9	10.9	۴/۸ گرم در لیتر 4.8 g/L

جدول ۴: وضعیت رشد ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در شروع اعمال تیمار شوری

Table 4: Growth status of genotypes studied at the beginning of salinity treatment

تعداد انشعابات Number of ramification	ارتفاع پیوندک (میلی‌متر) Height of scion (mm)	تعداد برگ (شاخه اصلی) Number of leaves	ارتفاع پایه‌های شاهد (سانتی‌متر) Height of control rootstocks (Cm)	قطر پایه‌های شاهد در سطح خاک (سانتی‌متر) Diameter of control rootstocks at the soil surface (Cm)	قطر پیوندک (میلی‌متر) Diameter of scion (mm)	ژنوتیپ Genotypes
1	32.70	44.08	-	-	5.09	1-25
1	36.11	70.53	-	-	5.40	A ₂₀₀
5.54	31.12	69.62	-	-	5.04	Mamaie
1.27	43.91	57.4	-	-	5.63	NonPareil
1.15	43.10	78.69	-	-	5.50	Shahrood 12
1	52.36	75.33	-	-	5.78	Touno
1	40.69	90.31	-	-	5.48	1-16
5.36	43.20	88.24	-	-	5.46	Shokofeh
4.82	35.13	52.55	-	-	4.81	13-40
3.08	44.44	75.53	-	-	.99	Sahand
4.13	-	59.93	87.41	10.26	-	GF ₆₇₇

داشتند (جدول ۵). این نتایج با نتایج (راحی و همکاران، ۲۰۰۸)، مطابقت داشت. گزارش شده است که برگ‌ها در گیاهان تحت تنش شوری، کوچک، قطور و برگ‌های مسن‌تر دچار پیری زودرس می‌شوند (حیدری شریف‌آباد، ۱۳۸۰). مقایسه تحمل به شوری ارقام و گونه‌های وحشی بادام نشان داده است که با افزایش سطوح شوری تا ۶۰ میلی‌مولار در لیتر، نشانه سوختگی در حاشیه برگ ارقام بادام به تدریج ظاهر و با حالت پیش‌رونده در طول زمان، باعث پژمردگی و در نهایت ریزش کامل برگ‌ها می‌شود، درحالی‌که گونه‌های بادام وحشی چنین علائمی را بروز ندادند (رحمانی و همکاران، ۲۰۰۳).

نتایج حاصل از بررسی داده‌ها نشان داد که وزن تر و خشک ریشه با افزایش غلظت شوری کاهش یافت ولی میزان کاهش آن با توجه به نوع ژنوتیپ پیوند شده بر روی آن، متفاوت بود (جدول ۵). میزان کاهش وزن تر و خشک ریشه در پایه‌هایی که رقم شکوفه روی آن پیوند شده بودند، در غلظت‌های ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم، در پایه‌هایی که رقم نان پاریل و ژنوتیپ ۱-۲۵ روی آن پیوند شده بودند، در غلظت‌های ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در پایه‌هایی که رقم شاهرود ۱۲ و ژنوتیپ ۱-۱۶ روی آنها پیوند شده بودند، در غلظت ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد، کاهش نشان داد درحالی‌که میزان کاهش وزن تر و خشک ریشه در سایر ترکیب‌های پیوندی در سطوح مختلف اعمال تنش شوری نسبت به گیاهان شاهد، اختلاف معنی‌داری را نشان نداد. این نتایج نشان می‌دهد، رقم‌های شکوفه، شاهرود ۱۲، نان پاریل و ژنوتیپ ۱-۲۵ که در شرایط اعمال تنش شوری، خصوصیات رشدی خود را بهتر حفظ کرده بودند و از قدرت رشدی بیشتری نسبت به سایر ژنوتیپ‌های بررسی شده در شرایط تنش شوری برخوردار بودند، تأثیر

نتایج مقایسه میانگین صفات نشان داد، میزان تراکم برگ در رقم‌های مامایی، سهند و پایه GF₆₇₇ در تیمارهای ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در رقم تونو و ژنوتیپ ۴۰-۱۳ در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش یافت. این نتایج حاکی از آن است که میزان کاهش در تعداد برگ تولیدی از یک طرف و افزایش ریزش برگ از طرف دیگر در این ارقام به‌طور سریع‌تری نسبت به کاهش ارتفاع تحت شرایط تنش شوری اتفاق افتاده است که منتج به کاهش تراکم برگ شده است.

نتایج حاصل از بررسی برهم‌کنش ژنوتیپ و تنش شوری بر تعداد برگ سبز، برگ‌های نکروزه و ریزش برگ نشان داد که با اعمال تنش شوری و افزایش غلظت آن، در تمامی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه، تعداد برگ‌های سبز کاهش و تعداد برگ‌های نکروزه و میزان ریزش برگ افزایش یافت (جدول ۵). پایه GF₆₇₇ و رقم سهند، بیشترین میزان نکروزه‌شدگی و ریزش برگ را در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم، نشان دادند. تعداد برگ‌های ریزش یافته، برگ‌هایی با میزان نکروزه‌شدگی بیشتر از ۵۰٪ و برگ‌هایی با میزان نکروزه‌شدگی کمتر از ۵۰ درصد، در پایه GF₆₇₇ به ترتیب ۴۲/۳۳، ۵ و ۲/۶۷ بود به‌طوری‌که در پایان آزمایش هیچ‌گونه برگ سبزی مشاهده نشد. تعداد برگ‌های ریزش یافته، برگ‌هایی با میزان نکروزه‌شدگی بیشتر از ۵۰٪ و برگ‌هایی با میزان نکروزه‌شدگی کمتر از ۵۰ درصد در رقم سهند به ترتیب ۶۷/۶۷، ۲۶/۳۳ و ۸ بود به‌طوری‌که در پایان آزمایش تنها ۷ برگ سبز روی گیاه مشاهده شد. با توجه به میزان آسیب‌های ظاهری، رقم شاهرود ۱۲ دارای وضعیت مطلوب‌تری نسبت به سایر ژنوتیپ‌های بررسی شده در این تحقیق بود به‌طوری‌که در این رقم، هیچ‌گونه ریزش برگی مشاهده نشد و بعد از آن به ترتیب، رقم‌های A₂₀₀ و شکوفه قرار

آن کاهش یافت. کمترین وزن تر و خشک برگ در گیاهانی که با کلریدسدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند، مشاهده شد. همچنین، میزان کاهش وزن تر و خشک در برگ‌های بالایی و پایینی در ژنوتیپ‌های مورد بررسی، با یکدیگر اختلاف معنی‌داری را نشان داد. میزان کاهش وزن تر و خشک در برگ‌های بالایی پایه GF₆₇₇ و ژنوتیپ ۱۶-۱، در غلظت ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در رقم‌های سهند، نان پاریل، مامایی و ژنوتیپ‌های ۲۵-۱ و ۴۰-۱۳ در غلظت ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش نشان داد در حالی که میزان کاهش وزن تر و خشک در برگ‌های پایینی در ژنوتیپ ۱۶-۱ و رقم‌های تونو و نان پاریل در غلظت‌های ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم، در رقم‌های مامایی، سهند و ژنوتیپ‌های ۴۰-۱۳ و پایه GF₆₇₇ در غلظت‌های ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در رقم‌های شاهرود ۱۲، شکوفه و A₂₀₀ تنها در غلظت ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش نشان داد. مقایسه نتایج حاصل از کاهش وزن تر و خشک در برگ‌های بالایی و پایینی نشان می‌دهد، علاوه بر اینکه میزان کاهش وزن تر و خشک در برگ‌های پایینی با سرعت بیشتری از برگ‌های بالایی انجام می‌شود، چگونگی عکس العمل ارقام و ژنوتیپ‌های مختلف نسبت به کاهش وزن تر و خشک، در برگ‌های بالایی و پایینی متفاوت می‌باشد (ادامه جدول ۵، الف). این نتایج با نتایج (پاپاداکیس^۱ و همکاران، ۲۰۰۷)، مطابقت داشت. این محققان، شاخص‌های رشدی، در دو رقم گیلاس *Tragana Edessis* و *Bigarreau Burlat* پیوند شده بر روی پایه مازارد تحت شرایط تنش شوری (۰، ۲۵ و ۵۰ میلی‌مول در لیتر) بررسی و گزارش نمودند که با افزایش شوری، وزن تر، خشک و سطح برگ در برگ‌های بالایی و پایینی در هر دو رقم به‌طور معنی‌داری کاهش یافت با این تفاوت که سرعت کاهش رشد، در برگ‌های پایینی بیشتر از برگ‌های بالایی بود.

میزان سطح برگ و نسبت سطح برگ در برگ‌های بالایی و پایینی تحت تأثیر برهم‌کنش ژنوتیپ و تنش شوری قرار گرفت. کمترین میزان سطح برگ و نسبت سطح برگ در گیاهانی که با کلریدسدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند، مشاهده شد. میزان کاهش سطح برگ و نسبت سطح برگ در برگ‌های بالایی پایه GF₆₇₇، ژنوتیپ ۱۶-۱ و رقم‌های سهند، نان پاریل، مامایی در غلظت‌های ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در رقم تونو و ژنوتیپ‌های ۲۵-۱ و ۴۰-۱۳ در غلظت ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد

بیشتری در جلوگیری از رشد ریشه داشتند. گزارش شده است که محدوده گسترش ریشه‌های بادام با افزایش شوری، کاهش می‌یابد که علت این کاهش رشد، مربوط به سمیت یونی و تنش خشکی ناشی از افزایش پتانسیل اسمزی محلول خاک می‌باشد. (ال-عذب و همکاران، ۱۹۹۸؛ نوتیساکیس و همکاران، ۱۹۹۷؛ راحمی و همکاران، ۲۰۰۸).

نتایج نشان داد که وزن تر و خشک اندام هوایی، در تمامی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه، با اعمال تنش شوری و افزایش غلظت آن، به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. وزن تر و خشک اندام هوایی در رقم‌های مامایی، سهند، تونو، نان پاریل، ژنوتیپ‌های ۱۶-۱ و ۴۰-۱۳ و پایه GF₆₇₇ در تیمارهای ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در رقم شکوفه و ژنوتیپ ۲۵-۱ در تیمارهای ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم و در رقم‌های شاهرود ۱۲ و A₂₀₀ تنها در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش نشان دادند. این نتایج حاکی از آن است، رقم شاهرود ۱۲ و بعد از آن رقم شکوفه، در شرایط اعمال تنش شوری خصوصیات رشدی خود را بهتر حفظ کردند و تحمل آنها نسبت به تنش شوری از سایر ژنوتیپ‌های بررسی شده در این تحقیق، بیشتر بود. این نتایج با نتایج (نوتیساکیس و همکاران، ۱۹۹۷؛ بای بوردی، ۱۳۹۲)، مطابقت داشت. در این مطالعات نیز، به عکس العمل متفاوت ارقام مختلف بادام نسبت به تنش شوری، اشاره شده است.

نسبت وزن تر و خشک ریشه به وزن تر و خشک اندام هوایی با اعمال تنش شوری و افزایش غلظت آن در تمامی ژنوتیپ‌های بررسی شده، به‌طور معنی‌داری افزایش یافت. بیشترین نسبت وزن تر و خشک ریشه به وزن تر و خشک اندام هوایی در گیاهانی که با کلریدسدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند، مشاهده شد. این نتایج با نتایج (رضایی و همکاران، ۱۳۸۵)، مطابقت داشت. در شرایط تنش شوری، میزان فتوسنتز در گیاهان به‌طور معنی‌داری کاهش می‌یابد که منتج به کاهش در ماده‌سازی و میزان رشد اندام هوایی می‌شود. از طرفی تأثیر تنش شوری بر میزان کاهش در رشد ریشه معمولاً کمتر از رشد ساقه می‌باشد. لذا در رقم‌های شاهرود ۱۲، شکوفه و A₂₀₀ که در شرایط اعمال تنش شوری خصوصیات رشدی خود را بهتر حفظ کردند و تحمل آنها نسبت به تنش شوری از سایر ژنوتیپ‌های بررسی شده در این تحقیق، بیشتر بود، نسبت ریشه به اندام هوایی تنها در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری افزایش یافت.

نتایج نشان داد که وزن تر و خشک برگ‌های بالایی و پایینی در تمامی گیاهان با اعمال تنش شوری و افزایش غلظت

نسبی آب و پتانسیل اسمزی شیره یاخته‌ای برگ در حالت آماس کامل می‌شود.

براساس نتایج به‌دست آمده، درصد نشت یونی نسبی در برگ‌های بالایی و پایینی تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده، با افزایش غلظت نمک، افزایش یافت. میزان افزایش درصد نشت یونی نسبی در برگ‌های بالایی و پایینی در بین ژنوتیپ‌های بررسی شده با یکدیگر اختلاف معنی‌داری را نشان داد. بیشترین درصد نشت یونی نسبی برگ‌های بالایی در پایه GF₆₇₇ و رقم سه‌پند و تحت تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلرید سدیم مشاهده شد. بعد از این رقم، به ترتیب ژنوتیپ‌های ۱۶-۱ و ۴۰-۱۳ و رقم‌های مامایی و تونو بیشترین درصد نشت یونی نسبی را داشتند. میزان افزایش درصد نشت یونی نسبی در رقم‌های شاهرود ۱۲، شکوفه، نان پاریل و A₂₀₀ و ژنوتیپ ۲۵-۱، نسبت به گیاهان شاهد معنی‌دار نبود (ادامه جدول ۵، ب).

بیشترین درصد نشت یونی نسبی در برگ‌های پایینی در پایه GF₆₇₇ و رقم سه‌پند مشاهده شد. در برگ‌های پایینی میزان افزایش درصد نشت یونی نسبی در تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده، در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلرید سدیم نسبت به گیاهان شاهد به‌طور معنی‌داری افزایش نشان داد. این نتایج حاکی از آن است که درصد نشت یونی نسبی در تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده، در برگ‌های پایینی بیشتر از برگ‌های بالایی بود و برگ‌های پایینی گیاه دچار آسیب‌دیدگی بیشتری از برگ‌های بالایی شدند. نتایج نشان دادند که میزان آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در برگ‌های پایینی و بالایی با افزایش تیمار شوری در تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده به‌طور معنی‌داری افزایش یافت (ادامه جدول ۵، ب).

کاهش نشان داد ولی در رقم‌های شکوفه و شاهرود ۱۲ میزان کاهش سطح برگ و نسبت سطح برگ اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند (ادامه جدول ۵، الف). این نتایج با نتایج (الف-عذب و همکاران، ۱۹۹۸؛ نوتیساکیس و همکاران، ۱۹۹۷؛ راحمی و همکاران، ۲۰۰۸)، مطابقت داشت. گزارش شده است که کاهش رشد گیاه به علت شوری می‌تواند نتیجه کاهش سطح برگ گیاه باشد که این خود حاصل از اختلال در بزرگ شدن و تقسیم سلولی است. برگ‌ها در گیاهان تحت تنش شوری، کوچک، قطور و برگ‌های مسن‌تر دچار پیری زودرس می‌شوند. بر طبق نتایج به‌دست آمده (ادامه جدول ۵، ب)، محتوی رطوبت نسبی برگ‌های بالایی و پایینی با اعمال تنش شوری به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. محتوی رطوبت نسبی برگ‌های بالایی از ۸۴/۷۲٪ در برگ‌های گیاهان شاهد ژنوتیپ ۱-۲۵ تا ۶۳/۶۳٪ در برگ‌های پایه GF₆₇₇ که با کلرید سدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند، کاهش یافت. محتوی رطوبت نسبی برگ‌های پایینی با شدت بیشتری نسبت به برگ‌های بالایی کاهش یافت به‌طوری‌که از ۸۵/۳۴٪ در برگ‌های گیاهان شاهد ژنوتیپ ۱۶-۱ تا ۴۶/۳۷٪ در برگ‌های پایه GF₆₇₇ که با کلرید سدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند، کاهش نشان داد. در مجموع، بیشترین میزان کاهش در محتوی رطوبت نسبی در برگ‌های بالایی و پایینی به‌ترتیب در رقم سه‌پند، ژنوتیپ ۱۶-۱ و مامایی و ژنوتیپ ۴۰-۱۳ مشاهده شد. رقم‌های شاهرود ۱۲ و شکوفه، کمترین میزان کاهش در محتوی رطوبت نسبی برگ را نشان دادند. نتایج به‌دست آمده با نتایج (شیلی و همکاران، ۲۰۰۰؛ ماسایی و همکاران، ۲۰۰۴)، مطابقت داشت. شوری از طریق انباشت تدریجی یون‌های سدیم باعث کاهش محتوای

جدول ۵: اثر شوری روی برخی از صفات رشد ژنوتیپ‌های بادام و پایه GF₆₇₇
Table 5: Effect of salinity on some growth characteristics of almond genotypes and GF₆₇₇ rootstock

وزن خشک شاخه اصلی (گرم) Shoot dry weight (gr)	وزن تر شاخه اصلی (گرم) Shoot fresh weight (gr)	تعداد برگ‌های ریزش یافته Number of downfall leaf	تعداد برگ‌های نکروزه (۱ تا ۵۱ درصد) Number of necrosis leaf (51 to 100 percentage)	تعداد برگ‌های نکروزه (۱ تا ۵۰ درصد) Number of necrosis leaf (1 to 50 percentage)	تعداد برگ‌های سبز Number of green leaf	تعداد برگ-های تولیدی Number of leaf	افزایش ارتفاع پیوندک (سانتی‌متر) Increase of height scion (cm)	افزایش قطر پیوندک (میلی‌گرم) Increase of diameter scion (mm)	شوری (گرم کلرید سدیم در لیتر) (gr NaCl l ⁻¹)	ژنوتیپ Genotype
8.59 h-m	19.93 d-h	0.00 i	0.00 g	0.00 j	91.00 n-r	45.00 i-n	28.14 e-j	3.51 j-m	0	
8.26 h-m	18.67 e-j	0.00 i	0.00 g	0.00 j	105.33 j-o	78.67 e-g	42.14 b-d	3.97 e-h	1.2	
8.16 i-n	17.22 g-o	0.00 i	0.00 g	0.00 j	87.67 o-r	40.00 j-o	30.42 c-h	3.06 m-p	2.4	1-25
5.11 n-r	11.06 p-v	0.00 i	0.00 g	3.00 g-j	86.67 o-s	45.67 i-n	26.70 f-j	2.37 p-s	3.6	
4.05 qr	9.18 s-v	2.00 hi	8.00 de	8.00 e-g	57.67 r-u	32.67 k-p	25.80 g-l	1.94 q-t	4.8	
6.68 l-q	12.92 o-u	0.00 i	0.00 g	0.00 j	165.33 c-e	100.00 c-e	25.48 g-l	2.41 p-s	0	
3.87 qr	6.97 t-v	0.00 i	0.00 g	0.00 j	162.00 c-f	118.00 a-c	32.53 b-g	2.64 o-r	1.2	
5.32 m-r	10.32 p-v	0.00 i	0.00 g	0.67 ij	136.67 d-i	61.33 g-k	16.50 m-r	2.29 q-t	2.4	Mamaei
4.74 n-r	9.61 s-v	0.00 i	0.00 g	5.33 f-j	98.00 m-q	57.00 g-l	26.30 f-j	2.21 q-t	3.6	
3.17 r	6.30 v	25.00 c	27.33 a	26.33 b	23.67 u-x	53.33 h-m	11.00 q-s	2.03 q-t	4.8	
5.20 n-r	10.25 p-v	0.00 i	0.00 g	0.00 j	131.33 e-j	94.00 c-f	36.48 b-g	2.28 q-t	0	
6.28 l-q	11.98 o-u	0.00 i	0.00 g	0.00 j	100.00 l-p	48.33 h-m	20.20 j-o	2.86 m-p	1.2	
4.35 p-r	8.35 s-v	0.00 i	0.00 g	2.33 g-j	106.67 i-n	51.00 g-m	11.20 p-s	1.96 q-t	2.4	13-40
3.84 qr	7.69 s-v	0.00 i	0.00 g	8.00 e-g	77.00 p-s	49.33 g-m	28.65 e-j	2.02 q-t	3.6	
3.28 r	6.64 uv	16.00 ef	10.00 cd	25.33 b	22.00 v-x	23.00 m-p	15.19 n-r	1.83 r-t	4.8	
8.82 g-l	19.85 d-i	0.00 i	0.00 g	0.00 j	220.00 a	143.00 a	40.40 b-e	3.96 e-h	0	
9.16 f-k	18.37 e-k	0.00 i	0.00 g	0.00 j	201.67 ab	108.67 bc	34.11 b-h	3.26 l-o	1.2	
7.75 i-o	16.76g-p	0.00 i	0.00 g	1.33 h-j	199.67 ab	107.00 cd	29.05 d-i	2.67 p-s	2.4	1-16
6.56 j-p	13.38 m-s	12.33 f	19.00 b	14.67 cd	92.00 n-r	37.00 k-o	10.43 q-s	2.12 q-t	3.6	
4.11 qr	8.77 s-v	20.00 de	21.00 b	17.33 cd	54.33 q-s	54.67 g-l	17.52l-r	1.67 s-u	4.8	
13.36 ed	25.70 cd	0.00 i	0.00 g	0.00 j	151.00 c-g	73.33 e-i	38.45 b-g	4.11 b-e	0	
12.35 d-f	23.90 c-f	0.00 i	0.00 g	0.00 j	136.67 d-i	49.67 g-l	39.34 b-f	3.61 g-j	1.2	
8.31 h-m	16.34 k-p	0.00 i	0.00 g	0.00 j	108.67 i-m	62.67 h-k	42.10 b-d	3.22 l-o	2.4	Touno
9.68 e-j	18.80 e-j	0.00 i	3.00 fg	9.00 ef	94.00 n-r	29.00 l-p	21.09 i-o	2.62 p-s	3.6	
9.33 f-k	18.23 e-l	8.00 g	30.00 a	47.33 a	19.33 wx	15.67 n-P	14.31 o-s	2.08 q-t	4.8	
12.04 d-g	24.56 c-e	0.00 i	0.00 g	0.00 j	216.00 a	116.67 a-c	44.82 b	3.83 e-h	0	
9.94 e-h	20.33 d-h	0.00 i	0.00 g	0.00 j	150.00 c-g	73.00 e-i	35.95 b-g	2.80 n-q	1.2	
8.64 h-m	17.46 f-m	0.00 i	0.00 g	0.00 j	141.00 c-h	72.67 e-i	43.39 bc	3.00 m-p	2.4	Shahrood12
9.83 e-j	19.53 d-j	0.00 i	0.00 g	5.00 f-j	141.00 c-h	60.67 gk	31.90 b-h	2.37 q-t	3.6	
6.01 l-p	12.02 n-r	0.00 i	3.33 fg	8.00 e-g	122.67 f-k	78.00 e-h	34.07 b-g	2.23 q-t	4.8	
5.04 n-r	10.00 p-v	0.00 i	0.00 g	0.00 j	140.00 c-h	77.33 e-h	40.10 b-e	4.91 a	0	
5.97 l-p	12.82 o-u	0.00 i	0.00 g	0.00 j	176.00 bc	135.00 ab	59.17 a	4.22 b-d	1.2	
4.84 n-r	9.38 s-v	0.00 i	0.00 g	0.00 j	142.00 c-h	79.33 e-g	38.43 b-g	3.26 g-j	2.4	A200
8.39 h-m	18.18 e-l	0.00 i	0.00 g	6.67 e-h	155.33 c-f	96.00 c-f	33.90 b-g	2.61 p-s	3.6	
5.29 n-r	10.73 p-v	3.00 hi	5.00 efg	6.33 e-h	127.33 f-k	41.33 j-o	18.77 k-p	1.93 q-t	4.8	
13.88 d	28.21 c	0.00 i	0.00 g	0.00 j	114.33 h-m	51.33 g-m	42.73 bc	4.63 a-c	0	
11.93 d-g	23.20 c-g	0.00 i	0.00 g	0.00 j	101.33k-p	39.00 j-o	27.80 e-j	4.05 b-f	1.2	
8.63 k-p	17.94 f-l	0.00 i	0.00 g	0.00 j	90.00 o-r	41.00 j-o	32.80 b-h	3.89 e-h	2.4	Nonpareil
6.92 l-q	13.38 n-t	0.00 i	1.33 g	5.00 f-j	90.00 o-r	28.00 l-p	18.73 k-p	3.46 h-k	3.6	
9.48 f-j	19.07 e-j	5.00 g-i	7.00 def	15.00 cd	53.00 s-v	35.67 k-o	21.28 i-n	2.82 n-r	4.8	
8.35 j-p	17.33f-o	0.00 i	0.00 g	0.00 j	153.00 c-g	79.00 e-g	31.23 c-i	3.55 h-l	0	
10.32 d-h	18.84 e-j	0.00 i	0.00 g	0.00 j	154.33 c-g	57.00 g-l	24.00 h-m	4.45 b-d	1.2	
5.72 l-q	11.40 p-v	0.00 i	0.00 g	1.00 h-j	169.33 b-d	113.00 bc	43.56 bc	3.12 l-p	2.4	Shokoofeh
7.14 k-p	13.58 l-q	0.00 i	0.33 g	9.00 ef	121.00 g-k	45.33 i-n	16.97 m-r	3.07 l-p	3.6	
7.02 l-r	13.07 n-t	6.00 gh	6.00 def	12.33 de	136.00 d-i	61.33 g-k	28.64 e-j	2.38 q-t	4.8	
6.00 m-r	11.80 o-u	0.00 i	0.00 g	0.00 j	135.00 d-i	63.00 g-k	33.60 b-h	4.15 b-e	0	
7.35 j-n	14.33 k-q	0.00 i	0.00 g	0.00 j	141.33 c-h	68.33 f-j	25.69g-l	3.95 c-g	1.2	
6.78 k-o	13.43 m-r	0.00 i	0.00 g	6.00 f-j	92.67 n-r	45.00 i-n	27.23 e-j	3.05 l-p	2.4	Sahand
5.32 n-r	10.58 q-v	12.33 f	20.00 b	17.00 cd	39.00 t-w	29.33 l-p	10.99 p-s	2.23 q-t	3.6	
5.95 l-p	11.90 o-u	67.67 a	26.33 a	8.00 e-g	7.00 wx	24.67 m-p	17.00 m-r	1.14 s-u	4.8	
23.87 a	41.66 a	0.00 i	0.00 g	0.00 j	94.00 n-r	26.67 m-o	16.20 m-r	3.67 e-h	0	
19.99 c	35.54 b	0.00 i	0.00 g	0.00 j	97.67 m-q	29.67 l-o	19.93 j-p	2.83 m-q	1.2	
19.40 c	35.32 b	0.00 i	0.00 g	9.00 ef	71.67 q-t	16.33 n-p	16.53 m-r	2.43 q-t	2.4	GF677
21.50 bc	35.33 b	24.00 cd	13.00 c	18.67 c	3.67 x	12.67 op	7.23 rs	1.05 tu	3.6	
24.60 a	42.42 a	43.33 b	5.00 efg	2.67 g-j	0.00 x	6.67 p	6.02 s	0.31 u	4.8	

میانگین‌هایی که در هر ستون و برای هر صفت دارای حروف مشابه هستند، براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند
Means in each column and for each factor, followed by similar letter(s) are not significantly different at the 1% probability level using Duncan's Multiple Range Test

ادامه جدول ۵، الف: اثر شوری روی برخی از صفات رشد ژنوتیپ‌های بادام و پایه GF₆₇₇

Table 5 continued, a: Effect salinity on some growth characteristics of almond genotypes and GF₆₇₇ rootstock

نسبت وزن تر ریشه به وزن تر اندام هوایی	وزن تر برگ-های بالایی (گرم)	نسبت سطح برگ (برگ‌های بالایی) (سانتی‌متر مربع بر گرم)	سطح برگ (برگ‌های بالایی) (سانتی‌متر مربع)	وزن تر برگ-های بالایی (گرم)	نسبت وزن تر ریشه به وزن تر اندام هوایی	وزن خشک ریشه (گرم)	وزن تر ریشه (گرم)	شوری (گرم کلرید سدیم در لیتر) (گرم NaCl l ⁻¹)	ژنوتیپ
Ratio of root fresh weight to aerial organ fresh weight	Upper leaves fresh weight (gr)	Leaf area ratio (Upper leaves) (cm ² /gr)	Leaf area (Upper leaves) (cm ²)	Upper leaves fresh weight (gr)	Ratio of root fresh weight to aerial organ fresh weight	Root dry weight (gr)	Root fresh weight (gr)	Salinity (gr NaCl l ⁻¹)	Genotype
1.02 d-g	0.35 ab	89.93 b-f	11.39 d-g	0.35 ab	1.02 d-g	20.82 a-c	61.17 a-c	0	
0.88 e-h	0.37 ab	91.17 b-f	12.76b-e	0.37 ab	0.88 e-h	19.43 a-d	50.17 c-h	1.2	
1.11 b-e	0.39 ab	83.88 g-k	12.66 b-e	0.39 ab	1.11 b-e	18.06 a-e	57.20 a-e	2.4	1-25
1.16 b-e	0.29 bc	85.28 f-j	9.50 h-k	0.29 bc	1.16 b-e	11.52 h-m	44.74 d-i	3.6	
1.38 b	0.23 c	79.48 i-m	8.70 l-o	0.23 c	1.38 b	11.09 i-m	37.03 g-l	4.8	
0.48 q-s	0.24 c	95.70 a-c	8.61 m-p	0.24 c	0.48 q-s	8.08 o-r	31.78 k-p	0	
0.7 i-l	0.19 cd	102.20 a	8.58 m-p	0.23 c	0.7 i-l	7.92 p-r	30.13 l-r	1.2	
0.73 g-j	0.20 cd	97.03 ab	8.09 n-q	0.22 c	0.73 g-j	10.57 j-n	34.90 h	2.4	Mamaei
1.02 d-g	0.18 d	87.36 d-g	7.10 q-t	0.21 c	1.02 d-g	10.67 j-n	37.70 g-l	3.6	
1.14 b-e	0.14 d	84.54 f-j	6.32 t-w	0.17 d	1.14 b-e	7.88 p-r	27.03 n-r	4.8	
0.54 p-s	0.24 c	85.70 f-j	8.69 l-o	0.25 bc	0.54 p-s	10.18 k-p	24.70 o-s	0	
0.70 i-l	0.25 c	86.55 d-h	8.88 k-n	0.26 bc	0.70 i-l	8.96 m-q	31.88 k-q	1.2	
0.52 q-s	0.19 cd	88.68 b-f	8.68 l-o	0.25 bc	0.52 q-s	8.29 n-r	21.27 q-s	2.4	13-40
0.74 g-j	0.18 d	82.84 f-j	6.73 s-v	0.21 c	0.74 g-j	7.86 p-r	21.63 q-s	3.6	
1.30 b-d	0.12 d	79.24 i-m	5.57 vw	0.17 d	1.30 b-d	6.89 r	23.88 p-s	4.8	
0.54 p-s	0.44 ab	87.14 c-g	11.56 d-g	0.32 b	0.54 p-s	16.23 c-h	56.82 a-f	0	
0.57 m-p	0.40 ab	84.69 f-j	10.72 f-i	0.31 b	0.57 m-p	16.65 c-g	52.71 a-g	1.2	
0.67 j-m	0.26 c	78.93 i-m	9.33 i-l	0.31 b	0.67 j-m	15.50 d-i	50.46 b-h	2.4	1-16
1.04 d-g	0.25 c	77.47j-m	6.88 r-u	0.23 c	1.04 d-g	14.38 d-j	47.28 c-i	3.6	
0.99 e-h	0.23 cd	74.31 l-o	6.45 t-w	0.21 c	0.99 e-h	9.13 l-p	34.31 j-p	4.8	
0.40 s	0.33 b	92.62 b-f	10.11 e-h	0.30 bc	0.40 s	8.56 n-r	28.83 l-r	0	
0.42 rs	0.32 b	91.19 b-f	10.57 e-h	0.31 b	0.42 rs	8.10 o-r	27.89 m-r	1.2	
0.46 q-s	0.23 cd	94.82 a-e	11.76 c-f	0.34 b	0.46 q-s	6.82 r	21.11 rs	2.4	Touno
0.64 j-m	0.28 c	78.96 j-m	10.38 e-h	0.35 ab	0.64 j-m	12.40 f-j	34.11 j-p	3.6	
0.85 e-h	0.23 cd	78.86 i-m	9.50 i-l	0.29 bc	0.85 e-h	10.50 j-n	35.67 h-m	4.8	
0.49 q-s	0.43 ab	85.82 f-j	9.27 i-m	0.28 bc	0.49 q-s	16.87 c-g	49.81 c-h	0	
0.59 k-n	0.33 bc	83.22 h-k	9.07 j-m	0.27 bc	0.59 k-n	12.62 f-j	44.18 d-j	1.2	
0.69 i-l	0.34 bc	85.61 f-j	10.20 f-i	0.29 bc	0.69 i-l	15.44 d-i	44.63 d-j	2.4	Shahrood12
0.56 n-p	0.39 b	79.40 i-m	9.84 f-i	0.31 b	0.56 n-p	12.11 f-j	42.83 e-k	3.6	
0.65 j-m	0.26 c	82.45 h-l	9.91 f-i	0.30 bc	0.65 j-m	9.56 l-q	30.47 l-q	4.8	
0.60 k-n	0.35 b	94.99 a-d	10.89 e-h	0.29 bc	0.60 k-n	10.11 l-q	38.45 g-m	0	
0.51 q-s	0.29 c	91.05 b-f	11.23 e-i	0.31 b	0.51 q-s	10.41 l-p	35.50 h-n	1.2	
0.49 q-s	0.31 bc	83.12 h-k	9.27 i-l	0.28 bc	0.49 q-s	7.71 p-r	25.17 o-s	2.4	A200
0.55 o-q	0.31 bc	77.08 k-n	7.91 o-r	0.26 bc	0.55 o-q	10.87 k-o	38.50 g-m	3.6	
0.77 f-i	0.30 c	73.77 m-o	6.88 r-u	0.19 cd	0.77 f-i	9.16 l-r	34.50 i-o	4.8	
0.72 h-k	0.50 a	95.07 a-d	17.11a	0.45 a	0.72 h-k	16.33 c-h	59.50 a-d	0	
0.87 e-h	0.39 ab	96.44 ab	14.26 b	0.36 ab	0.87 e-h	16.36 c-h	56.51 a-e	1.2	
0.86 e-h	0.29 c	93.33 b-f	14.00 b	0.38 ab	0.86 e-h	11.33 i-n	41.50 e-j	2.4	Nonpareil
0.93 d-g	0.29 c	86.98 e-i	13.22 b-d	0.35 ab	0.93 d-g	11.12 i-n	39.17 g-l	3.6	
0.94 d-g	0.32 bc	86.18 e-i	14.52 b	0.40 ab	0.94 d-g	11.45 h-l	43.17 e-j	4.8	
0.90 e-h	0.33 bc	69.12 n-q	5.99 u-w	0.19 cd	0.90 e-h	22.52 ab	67.40 a	0	
0.89 e-h	0.38 b	73.28 m-p	5.45 vw	0.17 cd	0.89 e-h	23.58 a	65.67 ab	1.2	
0.88 e-h	0.19 cd	69.90 n-q	5.60 vw	0.18 cd	0.88 e-h	13.35 e-j	41.30 f-k	2.4	Shokoofeh
0.93 d-h	0.22 cd	68.51 o-q	5.48 vw	0.18 cd	0.93 d-h	12.86 f-k	40.67 g-l	3.6	
1.02 d-g	0.15 d	64.26 qr	4.98 w	0.16 cd	1.02 d-g	12.74 f-l	40.00 g-l	4.8	
0.72 h-k	0.35 b	88.62 b-f	10.63 f-i	0.30 bc	0.72 h-k	13.31 e-j	47.00 c-h	0	
0.70 i-l	0.33 bc	89.24 b-f	10.53 f-i	0.29 bc	0.70 i-l	13.35 e-j	46.73 c-h	1.2	
0.88 e-h	0.32 bc	87.71 b-f	10.29 f-i	0.28 bc	0.88 e-h	9.63 l-q	36.92 g-l	2.4	Sahand
1.08 c-f	0.24 cd	71.23 m-q	7.57 p-s	0.21 c	1.08 c-f	8.59 n-r	31.90 k-p	3.6	
1.71 a	0.20 cd	71.33 m-q	5.70 u-w	0.14 d	1.71 a	9.87 j-p	36.67 g-m	4.8	
0.58 l-o	0.41 ab	68.2 n-p	13.65 b	0.44 a	0.58 l-o	17.15 c-f	57.24 a-e	0	
0.55 o-r	0.40 ab	67.33 o-r	13.73 b	0.45 a	0.55 o-r	14.17 e-j	48.35 c-i	1.2	
0.63 j-m	0.33 bc	66.86 o-r	13.55 bc	0.44 a	0.63 j-m	12.87 f-k	43.50 e-j	2.4	GF677
1.00 d-g	0.28 c	64.92 qr	11.01 e-h	0.31 b	1.00 d-g	18.09 b-e	50.97 b-g	3.6	
1.35 bc	0.18 d	59.41 r	8.08 n-q	0.21 c	1.35 bc	20.19 a-c	59.33 a-d	4.8	

میانگین‌هایی که در هر ستون و برای هر صفت دارای حروف مشابه هستند، براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند
Means in each column and for each factor, followed by similar letter(s) are not significantly different at the 1% probability level using Duncan's Multiple Range Test

ادامه جدول ۵، ب: اثر شوری روی برخی از صفات رشد ژنوتیپ‌های بادام و پایه GF₆₇₇

Table 5 continued, b: Effect of salinity on some growth characteristics of almond genotypes and GF₆₇₇ rootstock

کلروفیل کل در برگ‌های پایینی (میلی‌گرم در گرم وزن تر) Total chlorophyll in base leaves (mg/g FW)	کلروفیل کل در برگ‌های بالایی (میلی‌گرم در گرم وزن تر) Total chlorophyll in upper leaves (mg/g FW)	آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در برگ‌های پایینی (درصد) Cell membrane Injury (Base leaves) (%)	آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در برگ‌های بالایی (درصد) Cell membrane Injury (Upper leaves) (%)	نشت یونی نسبی در برگ‌های پایینی (درصد) Relative ionic leakage (Base leaves) (%)	نشت یونی نسبی در برگ‌های بالایی (درصد) Relative ionic leakage (Upper leaves) (%)	محتوی نسبی آب برگ‌های پایینی (درصد) Relative water content of base leaves (%)	محتوی نسبی آب برگ‌های بالایی (درصد) Relative water content of upper leaves (%)	نسبت سطح برگ (برگ‌های پایینی) (سانتی-متر مربع بر گرم) Ratio of leaf area (Base leaves) (cm ² /gr)	شوری (گرم کلرید سدیم در لیتر) Salinity (gr NaCl l ⁻¹)	ژنوتیپ Genotype
1.48 d-k	1.43 e-i	-	-	44.17 s-u	49.73 g-z	83.51 a-c	84.72 ab	94.37 b-e	0	
1.37 i-p	1.51 c-e	4.93 o-q	4.86 n-s	52.05 j-s	52.46 f-j	84.32 ab	82.86 a-d	91.90 c-f	1.2	
1.28 i-p	1.51 c-e	9.14 mn	5.41 n-s	52.32 j-s	54.57 d-j	78.96 d-h	80.18 e-h	82.94 j-m	2.4	1-25
1.21 l-t	1.27 k-m	21.02 k	19.02 ij	59.18 f-l	60.51 c-z	75.30 i-m	78.82 j-m	78.54 n-q	3.6	
1.16 p-u	1.24 l-n	40.14 fg	31.39 gh	65.41 c-h	70.07 a-g	71.70 n	75.85 q-s	73.64 p-s	4.8	
1.64 a-f	1.62 a-c	-	-	46.97 o-t	49.08 h-j	81.49 a-e	82.46 a-d	103.86 ab	0	
1.61 a-h	1.59 a-d	7.48 m-o	7.51 m-q	50.98 k-t	52.98 f-j	78.34 e-i	82.46 a-d	103.27 a-c	1.2	
1.47 e-k	1.50 c-f	16.58 l	12.27 k-m	53.50 j-r	57.61 c-z	78.05 e-i	81.80 c-f	102.72 a-c	2.4	Mamaei
1.29 j-s	1.31 h-l	41.76 fg	33.58 f-h	64.79 c-h	70.4 a-f	74.92 j-n	77.84 n-q	98.21 b-e	3.6	
0.91 vw	0.97 o	63.25 c	42.27 de	69.4 b-e	81.32 ab	60.11 pq	72.51 tu	82.26 k-n	4.8	
1.61 a-h	1.58 b-e	-	-	44.03 q-t	48.27 ij	81.04 b-f	82.10 c-z	109.09 a	0	
1.43 f-m	1.42 e-j	9.02 mn	5.43 n-t	47.04 o-t	52.61 f-j	77.75 f-j	78.82 j-m	109.58 a	1.2	
1.22 l-t	1.34 g-l	21.51 jk	17.04 jk	53.54 j-r	59.12 c-z	73.98 k-n	77.32 o-r	103.26 a-c	2.4	13-40
1.19 n-u	1.28 j-m	40.51 fg	35.87 fg	64.08 c-i	69.01 a-h	72.51 mn	75.12 rs	98.91 b-e	3.6	
0.78 w	0.91 op	64.85 c	46.49 cd	70.04 b-d	81.69 ab	66.90 o	71.18 uv	94.73 b-e	4.8	
1.35 i-q	1.32 h-l	-	-	50.00 k-t	52.02 f-j	85.34 a	81.37 c-f	91.08 d-g	0	
1.32 j-r	1.32 h-l	6.38 n-p	7.36 m-r	53.68 j-r	56.26 c-z	82.90 a-d	80.61 d-g	90.68 d-g	1.2	
1.13 r-u	1.26 k-m	8.90 mn	19.02 ij	59.51 e-l	64.78 b-i	78.09 e-i	78.50 k-n	86.83 g-z	2.4	1-16
1.07 s-v	1.16 mn	32.41 h	36.13 fg	68.07 c-g	73.96 a-e	63.08 op	69.78 vw	85.04 h-k	3.6	
0.78 w	0.83 pq	51.86 e	46.87 cd	43.43 a-c	82.90 ab	57.64 q	68.52 w	77.82 n-q	4.8	
1.76 a	1.73 a	-	-	46.08 o-t	47.65 ij	82.87 a-d	83.75 a-c	101.13 a-d	0	
1.44 f-m	1.39 e-k	2.63 q	1.75 r-t	47.02 o-t	50.77 f-j	80.77 b-f	82.42 a-d	96.58 b-e	1.2	
1.24 k-t	1.29 i-m	7.84 m-o	7.00 m-s	49.85 k-t	52.09 f-j	78.37 e-i	79.71 g-z	93.57 c-f	2.4	Touno
1.11 r-v	1.23 l-n	20.71 k	29.05 h	61.74 d-j	64.46 b-i	74.99 j-n	78.60 k-m	70.26 q-t	3.6	
0.84 w	1.11 n	27.51 i	42.5 de	69.00 b-f	74.68 a-d	64.94 o	72.51 tu	68.51 r-t	4.8	
1.51 b-j	1.48 c-g	-	-	42.19 s-u	47.07 ij	82.11 a-e	81.21 d-g	84.36 i-l	0	
1.46 f-k	1.40 e-k	2.69 q	1.61 st	43.15 r-u	47.75 ij	80.24 b-f	80.82 d-h	84.75 i-l	1.2	
1.42 f-n	1.37 e-l	8.18 m-o	5.32 n-t	45.3 p-t	50.55 f-j	79.72 c-g	79.17 h-l	82.44 i-l	2.4	Shahrood12
1.32 j-r	1.31 h-l	23.86 jk	16.97 jk	52.02 j-s	57.45 c-z	78.12 e-i	79.83 f-i	83.79 i-l	3.6	
1.27 k-t	1.28 j-m	41.64 fg	23.32 i	55.69 h-p	61.10 c-z	75.94 h-l	78.14 f-i	78.89 m-p	4.8	
1.70 a-d	1.69 ab	-	-	43.97 q-t	48.11 ij	82.72 a-d	84.78 a	86.59 g-z	0	
1.62 a-g	1.61 abc	2.40 q	3.62 o-t	46.14 o-t	49.51 g-z	80.76 b-f	82.53 a-d	86.74 g-z	1.2	
1.4 g-o	1.47 d-g	8.18 m-o	9.32 l-o	49.32 l-t	52.36 f-j	79.15 d-i	80.85 d-g	84.57 i-l	2.4	A200
1.32 j-r	1.36 f-l	23.86 jk	16.70 jk	53.45 j-r	60.49 c-z	77.63 f-j	79.50 h-k	84.84 i-l	3.6	
1.21 m-t	1.27 k-m	41.64 fg	28.42 h	60.00 d-k	69.72 a-g	72.85 mn	76.84 p-r	77.05 o-r	4.8	
1.45 f-l	1.44 e-g	-	-	44.16 q-t	48.49 h-j	81.77 a-d	81.34 c-f	95.73 b-e	0	
1.49 c-k	1.49 c-f	2.40 q	2.16 q-t	45.37 p-t	49.63 g-z	79.79 c-g	79.74 f-j	101.48 a-d	1.2	
1.43 f-m	1.44 e-g	10.86 m	10.04 l-n	49.77 k-t	53.99 e-j	78.36 e-i	80.86 d-g	88.49 f-i	2.4	Nonpareil
1.17 o-u	1.26 k-m	24.90 ij	22.12 ij	56.51 h-o	61.24 c-z	76.48 g-k	78.19 m-p	85.92 h-k	3.6	
1.06 t-v	1.15 mn	43.14 f	37.72 ef	65.23 c-h	65.70 b-i	71.40 n	75.40 rs	84.33 i-l	4.8	
1.73 ab	1.72 ab	-	-	47.64 n-t	48.88 h-j	81.01 b-f	82.91 a-d	98.54 b-e	0	
1.69 a-e	1.70 ab	3.14 pq	0.96 t	48.03 m-t	50.42 f-j	80.45 b-f	81.26 d-g	97.51 b-e	1.2	
1.58 a-i	1.59 b-d	9.33 mn	3.47 p-t	49.34 l-t	53.59 f-j	79.45 c-g	80.84 d-g	89.37 e-h	2.4	Shokoofeh
1.32 j-r	1.34 g-l	22.16 jk	13.32 kl	54.51 i-q	60.16 c-z	76.44 h-k	78.23 l-o	81.66 k-n	3.6	
1.16 p-u	1.28 j-m	32.14 h	21.59 ij	58.85 f-l	65.27 b-i	73.68 l-n	75.82 q-s	78.43 n-q	4.8	
1.41 g-n	1.34 h-k	-	-	46.70 o-t	47.77 ij	80.66 b-f	82.31 b-e	83.98 i-l	0	
1.29 j-s	1.27 k-m	9.97 mn	8.37 l-p	51.07 k-t	52.76 f-j	79.99 c-g	80.72 d-g	82.06 k-n	1.2	
1.17 o-u	1.23 l-n	32.56 h	22.25 ij	58.49 g-m	64.61 b-i	77.79 g-j	79.76 g-j	82.91 j-m	2.4	Sahand
0.98 uw	1.15 mn	54.42 e	43.69 cd	69.93 a-d	76.09 a-c	66.42 o	73.91 st	78.54 m-p	3.6	
0.51 x	0.74 q	71.92 b	59.95 b	78.61 ab	85.26 a	49.45 r	64.80 x	73.70 p-s	4.8	
1.72 ab	1.71 ab	-	-	40.95 tu	42.42 j	79.18 d-h	79.19 i-l	77.37 o-r	0	
1.71 a-c	1.71 ab	10.41 m	9.24 l-o	46.42 o-t	48.44 h-j	78.85 d-i	80.11 e-h	77.30 o-r	1.2	
1.61 a-h	1.62 a-c	39.22 g	29.01 h	58.09 g-n	65.02 b-i	75.65 i-m	76.80 p-r	66.61 st	2.4	GF677
0.98 u-w	1.12 n	59.45 d	48.42 c	69.55 b-e	76.66 a-c	63.73 op	71.21 uv	70.34 q-t	3.6	
0.48 x	0.72 q	76.42 a	65.16 a	79.43 a	86.43 a	46.37 r	63.63 x	60.60 t	4.8	

میانگین‌هایی که در هر ستون و برای هر صفت دارای حروف مشابه هستند، براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند. Means in each column and for each factor, followed by similar letter(s) are not significantly different at the 1% probability level using Duncan's Multiple Range Test

ترکیب‌های رنگیزه-پروتئین باعث کاهش سطح فتوسنتزی گیاه شده که خود منتج به کاهش در تثبیت دی‌اکسیدکربن می‌شود که علت اصلی کاهش رشد و عملکرد گیاهان در اثر تنش شوری می‌باشد. نتایج نشان داد که برهم‌کنش ژنوتیپ و کلریدسدیم بر میزان کلروفیل a، b، کل و کارتنوئید در برگ‌های بالایی و پایینی در سطح ۱٪ معنی‌دار شد (ادامه جدول ۵، ب). میزان کلروفیل a در برگ‌های بالایی در تمامی ژنوتیپ‌ها به غیر از شاهرود ۱۲، تنها در تیمار ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش یافت درحالی‌که میزان کلروفیل b در تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده به غیر از شاهرود ۱۲، در سطوح ۲/۴، ۳/۶ و ۴/۸ گرم در لیتر به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش یافته بود. این نتایج حاکی از آن است که میزان کلروفیل b به مقدار بیشتری از کلروفیل a تحت شرایط تنش شوری کاهش می‌یابد این نتایج با نتایج (دژم‌پور و همکاران، ۱۳۹۱)، مطابقت داشت. این محققین اثر تنش شوری کلریدسدیم را بر میزان کلروفیل‌های a، b و کل در برخی از پایه‌های جنس پرونوس، بررسی و گزارش کردند که میزان کلروفیل‌های b و کل، تحت شرایط تنش شوری به‌طور معنی‌داری کاهش یافت، اما میزان کاهش کلروفیل a، در این گیاهان معنی‌دار نبود.

به‌طور کلی نتایج حاصل از بررسی میزان کلروفیل کل در برگ‌های بالایی و پایینی نشان داد که در رقم شاهرود ۱۲ تنها در سطح ۴/۸ گرم در لیتر کلریدسدیم میزان کلروفیل کل به‌طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد کاهش یافت، درحالی‌که در سایر ژنوتیپ‌های بررسی شده، در سطوح ۲/۴ و ۳/۶ گرم در لیتر نیز، کاهش معنی‌دار کلروفیل کل مشاهده شد (ادامه جدول ۵، ب). این نتایج با نتایج (نوتیساکیس و همکاران، ۱۹۹۷؛ بای بوردی، ۱۳۹۲؛ غلامی و راحمی، ۱۳۸۹؛ حیدری شریف-آباد، ۱۳۸۰؛ اورعی و همکاران، ۱۳۸۸)، مطابقت داشت. شوری با تخریب ساختار کلروپلاست‌ها، کاهش میزان کلروفیل و عدم پایداری ترکیب‌های رنگیزه-پروتئین باعث کاهش سطح فتوسنتزی گیاه شده که خود منتج به کاهش در تثبیت دی-اکسیدکربن می‌شود که علت اصلی کاهش رشد و عملکرد گیاهان در اثر تنش شوری می‌باشد (حیدری شریف‌آباد، ۱۳۸۰).

براساس نتایج به‌دست آمده، در تمامی ژنوتیپ‌های بررسی شده، میزان کلروفیل‌های a، b و کل در برگ‌های پایینی به میزان بیشتری از برگ‌های بالایی کاهش یافت با این تفاوت که در بین ژنوتیپ‌های مطالعه شده چگونگی روند کاهش

نتایج نشان داد که ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از نظر افزایش درصد آسیب‌دیدگی غشاء سلولی با یکدیگر اختلاف معنی‌داری داشتند. بیشترین درصد آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در برگ‌های بالایی و پایینی به‌ترتیب در پایه GF677 و رقم سهند و کمترین درصد آسیب‌دیدگی غشاء سلولی در برگ‌های بالایی و پایینی به‌ترتیب در رقم‌های شکوفه، شاهرود ۱۲ و A200 مشاهده شد. این نتایج با نتایج سایر محققین مطابقت داشت. گزارش شده است که یکی از راه‌های پی بردن به میزان آسیب به غشاهای سلولی، استفاده از آزمون نشت یونی نسبی می‌باشد. ثبت میزان نشت یونی نسبی، تخمین خسارت بافت‌ها را امکان‌پذیر می‌کند. این روش برای اولین بار توسط دکستر و همکاران (۱۹۳۰) و (۱۹۳۲) به‌منظور بررسی مقاومت به سرما در گیاهان بکار برده شد و در طی زمان به‌منظور سنجش آسیب غشاء سلولی نسبت به سایر تنش‌های محیطی از جمله تنش شوری بکار برده شد (چن و همکاران، ۱۹۹۹).

نتایج نشان داد که شاخص کلروفیل در برگ‌های بالایی و پایینی در ژنوتیپ‌های مطالعه شده، تحت تنش شوری به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. کمترین میزان شاخص کلروفیل در برگ‌های بالایی و پایینی در گیاهانی که با کلریدسدیم ۴/۸ گرم در لیتر تیمار شده بودند، مشاهده شد. میزان کاهش شاخص کلروفیل در برگ‌های بالایی و پایینی در بین ژنوتیپ‌های بررسی شده با یکدیگر اختلاف معنی‌داری را نشان داد. بیشترین میزان کاهش شاخص کلروفیل در برگ‌های بالایی رقم سهند، پایه GF677، رقم مامایی، ژنوتیپ‌های ۱۶-۱، ۴۰-۱۳ و رقم تونو و کمترین میزان کاهش آن به‌ترتیب در ژنوتیپ ۲۵-۱، رقم‌های شاهرود ۱۲، A200، شکوفه و نان پاریل در مقایسه با گیاهان شاهد مشاهده شد. بیشترین میزان کاهش شاخص کلروفیل در برگ‌های پایینی رقم سهند، پایه GF677، رقم‌های تونو، A200، مامایی و ژنوتیپ‌های ۱۶-۱، ۴۰-۱۳ و کمترین میزان کاهش آن به‌ترتیب در رقم‌های شاهرود ۱۲، ژنوتیپ ۲۵-۱، رقم‌های نان پاریل و شکوفه نسبت به گیاهان شاهد مشاهده شد. برطبق نتایج به‌دست آمده، میزان کاهش شاخص کلروفیل در برگ‌های پایینی با روند سریع‌تری نسبت به برگ‌های بالایی در تمامی ژنوتیپ‌های بررسی شده اتفاق افتاد ولی چگونگی روند کاهش شاخص کلروفیل در برگ‌های پایینی نسبت به برگ‌های بالایی در بین ارقام و ژنوتیپ‌های بررسی شده، با یکدیگر متفاوت بود. نتایج حاصل از این بخش با نتایج (غلامی و راحمی، ۱۳۸۹؛ حیدری شریف‌آباد، ۱۳۸۰؛ اورعی و همکاران، ۱۳۸۸)، مطابقت داشت. شوری با تخریب ساختار کلروپلاست‌ها، کاهش میزان کلروفیل و عدم پایداری

تراکم برگ روی شاخه اصلی، وزن تر و خشک برگ‌های بالایی و پایینی، سطح برگ و نسبت سطح برگ‌های بالایی و پایینی، محتوی رطوبت نسبی برگ‌های بالایی و پایینی، وزن تر و خشک اندام هوایی، وزن تر و خشک ریشه، شاخص کلروفیل برگ‌های بالایی و پایینی، کلروفیل‌های a، b و کل و کارتنوئید برگ‌های بالایی و پایینی در تمامی ژنوتیپ‌های مطالعه شده، کاهش یافتند و تعداد برگ‌های نکروزه، میزان ریزش برگ، نسبت وزن خشک به وزن تر اندام هوایی، نسبت وزن تر و خشک ریشه به وزن تر و خشک اندام هوایی، درصد نشت یونی و درصد آسیب‌دیدگی غشاء سلولی افزایش یافتند ولی میزان کاهش و افزایش صفات اندازه‌گیری شده در بین ژنوتیپ‌های مطالعه شده با یکدیگر اختلاف معنی‌داری داشتند. در این تحقیق، پایه‌های GF₆₇₇ که پیوندی روی آنها انجام نشده بود، توانستند تیمار کلریدسدیم ۲/۴ گرم در لیتر (با هدایت الکتریکی ۴/۹ دسی‌زیمنس بر متر) را به خوبی تحمل کنند ولی با افزایش غلظت کلریدسدیم دچار تنش شدند.

همچنین، نتایج به‌دست آمده از این تحقیق نشان داد که نوع رقم پیوندی، در افزایش تحمل شوری بسیار موثر است، در این تحقیق در مجموع، رقم شاهرود ۱۲، به‌عنوان متحمل‌ترین رقم به تنش شوری انتخاب شد. این رقم توانست به خوبی شوری تا ۳/۶ گرم در لیتر کلریدسدیم (۷/۳ دسی‌زیمنس بر متر)، را تحمل نماید. در نقطه مقابل رقم سهند، به‌عنوان حساس‌ترین رقم نسبت به تنش شوری تشخیص داده شد.

کلروفیل‌های a، b و کل با یکدیگر متفاوت بود. این نتایج با نتایج (پاپاداکیس و همکاران، ۲۰۰۷)، مطابقت داشت. به‌طور کلی نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که پایه‌های GF₆₇₇ که پیوندی روی آنها انجام نشده بود، توانستند تیمار کلریدسدیم ۲/۴ گرم در لیتر (با هدایت الکتریکی ۴/۹ دسی‌زیمنس بر متر) را به خوبی تحمل کنند ولی با افزایش غلظت کلریدسدیم دچار تنش شدند. میزان تحمل پایه‌های استفاده شده در این تحقیق نسبت به گزارشات قبلی، تا حدودی کمتر بود. در گزارش‌های قبلی آمده بود که این پایه دارای حساسیت پایینی نسبت به شوری است و شوری تا ۶۰ میلی‌مول در لیتر (۵/۵ دسی‌زیمنس بر متر)، را تحمل می‌نماید (راحی و همکاران، ۲۰۰۸). همچنین در تحقیق دیگری گزارش شده بود که این پایه شوری تا ۵۰ میلی‌مولار (۵/۲ دسی‌زیمنس بر متر) را تحمل می‌نماید (اورعی و همکاران، ۱۳۸۸). با توجه به نتایج سایر محققین و نتایج حاصل از این تحقیق، می‌توان نتیجه گرفت که این پایه، به خوبی، شوری تا حدود ۵ دسی‌زیمنس بر متر را تحمل می‌نماید و در غلظت‌های بالاتر دچار تنش می‌شود و از آن می‌توان به‌عنوان یک پایه متحمل به شوری برای مناطقی با شوری متوسط استفاده نمود.

نتیجه‌گیری کلی

به‌طور کلی نتایج حاصل از این تحقیق نشان دادند که با اعمال تنش شوری و افزایش غلظت آن، شاخص‌های رشد شامل ارتفاع شاخه، قطر شاخه، تعداد برگ کل، تعداد برگ‌های سبز،

منابع

- اورعی، م.، طباطبایی، ج.، فلاحی، ا. و ایمانی، ع. ۱۳۸۸. اثرات تنش شوری و پایه بر رشد، شدت فتوسنتز، غلظت عناصر غذایی و سدیم درخت بادام. نشریه علوم باغبانی، ۲۳ (۲): ۱۴۰-۱۳۱.
- بای بوردی، ا. ۱۳۹۲. ارزیابی تحمل ارقام دیرگل بادام به شوری. مجله تولید و فرآوری محصولات باغی و زراعی. ۳ (۳): ۲۲۵-۲۱۷.
- حیدری شریف‌آباد، ح. ۱۳۸۰. گیاه و شوری. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع. ۷۶ صفحه.
- دژمپور، ج.، علی اصغرزاده، ن.، گریگوریان، و. و مجیدی هروان، ا. ۱۳۹۱. ارزیابی تحمل به شوری چند دورگه بین گونه‌ای جنس *Prunus*. مجله به‌نژادی نهال و بذر، ۲۸: ۳۳۹-۳۵۱.
- رضایی، م.، لسانی، ح.، بابالار، م. و طلایی، ع. ۱۳۸۵. اثر تنش سدیم کلرید بر شاخص های رشد و میزان عناصر پنج رقم زیتون مجله علوم کشاورزی ایران. ۳۷ (۲): ۳۰۱-۲۹۳.
- غلامی، م. و راحمی، م. ۱۳۸۹. بررسی اثرات تنش شوری کلریدسدیم بر خصوصیات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی پایه رویشی هیبرید هلو-بادام (GF677). مجله فناوری تولیدات گیاهی، ۹ (۱): ۳۱-۲۱.
- گریگوریان، و.، جوادی، ص.، کسرائی، ر.، مطلبی‌آذر، ع. و دژمپور، ج. ۱۳۸۱. تعیین تحمل به شوری کلرور سدیمی در دانهال‌های چند رقم بادام. مجله علوم و فنون باغبانی ایران، ۳ (۱ و ۲): ۱۴-۱.
- موسوی، س. ا.، تاتاری، م.، محنت‌کش، و. و حقیقی، ف. ۱۳۸۸. پاسخ رشد رویشی دانهال‌های جوان پنج رقم بادام به تنش کم‌آبی. مجله به‌نژادی نهال و بذر، ۲۵ (۱): ۵۶۷-۵۵۱.
- Arnon, D. I. 1949. Copper enzymes in isolated chloroplast polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. Plant Physiology, 24: 1- 15.
- Chen, Q., Zhang, W. H. and Liu, Y. L. 1999. Effect of NaCl, glutathione and ascorbic acid on function of tonoplast vesicles isolated from barley leaf. Journal of Plant Physiology, 155: 685-690.
- Chen, S., Li, J., Wang, S., Huttermann, A. and Altman, A. 2001. Salt, nutrient uptake and transport, and ABA of *Populus euphratica*; a hybrid in response to increasing soil NaCl. Trees-Structure and Function, 15: 186-194.
- Dexter, S. T., Tottingham, W. E. and Graber, L. F. 1930. Preliminary results in measuring the hardiness of plants. Journal of Plant Physiology, 5: 215-223.
- Dexter, S. T., Tottingham, W. E. and Graber, L. F. 1932. Investigations of the hardiness of plants by measurement of electrical conductivity. Journal of Plant Physiology, 7: 63-78.
- El-Azab, E. M., El-Kobbia, A. M. and El-Khayat, H. M. 1998. Effects of three sodium salts on vegetative growth and mineral composition of stone fruit rootstock seedlings. Alexandria Journal of Agriculture Research, 43: 219-229.
- FAO. 2011. Food and Agricultural commodities production. <http://faostat.fao.org/site/339/default.aspx>.
- Karakas, B., Bianco, R. L. and Rieger, M. 2000. Association of marginal leaf scorches with sodium accumulation in salt-stressed peach. Horticulture Science, 35 (1): 83-84.
- Lutts, S., Kinet, J. M. and Bouharmont, J. 1995. Changes in plant response to NaCl during development of rice (*Oryza sativa* L.) varieties differing in salinity resistance. Journal of Experimental Botany, 46: 1843-1852.
- Massai, R., Remorni, D. and Tattini, M. 2004. Gas exchange, water relations and osmotic adjustment in two scion/rootstock combinations of *Prunus* under various salinity concentrations. Journal of Plant and Soil Science, 259: 153-162.
- Montaïum, R., Hening, H. and Brown, P. H. 1994. The relative tolerance of six *Prunus* rootstocks to boron and salinity. American Society for Horticultural Science, 6: 1169-1175.
- Moreno, M. A. and Cambra, R. 1994. Adarcias: an almond X peach hybrid rootstock. Horticulture Science, 29: 925-930.
- Munns, R. and Tester, M. 2008. Mechanisms of salinity tolerance. Annual Review of Plant Biology, 59: 651-681.
- Noitsakis, B., Dimassi, k. and Therios, I. 1997. Effect of NaCl induced salinity on growth, chemical composition and water relation of two almond (*Prunus amygdalus* L.) cultivars and the hybrid GF677 (*Prunus amygdalus* × *Prunus persica*). Acta Horticulturae, 449: 641-648.
- Papadakis, I. E., Veneti, G., Chatzissavvidis, C., Sptiropoulos, T. E., Dimassi, N. and Therios, I. 2007. Growth, mineral composition, leaf chlorophyll and water relationships of two cherry varieties under NaCl-induced salinity stress. Soil Science and Plant Nutrition, 53: 252-258.
- Rahemi, M., Nagafian, Sh. and Tavallaie, V. 2008. Growth and chemical composition of hybrid GF677 influenced by salinity levels of irrigation water. Plant Sciences, 7 (3): 309-313.
- Rahmani, A., Daneshvar, H. A. and Sardabi, H. 2003. Effect of salinity on growth of two wild almond species and two genotypes of the cultivated almond species (*P. dulcis*). Iranian Journal of Forest and Poplar Research, 11 (1): 202-208.
- Shibli, R. A., Shatnawi, M. A. and Swaidat, I. Q. 2003. Growth, osmotic adjustment and nutrient acquisition of bitter almond under induced sodium chloride salinity *in vitro*. Common Soil Science and Plant Annual, 34: 13-14.
- Yamasaki, S. and Dillenburg, L. C. 1999. Measurements of leaf relative water content in *Araucaria angustifolia*. Revista Brasileira Fisiologia Vegetal, 11: 69-75.

Effect of Salinity Stress on the Morphological and Physiological Characteristics in Some Selected Almond (*Prunus dulcis*) Genotypes Budded on GF₆₇₇ Rootstock

Momenpour¹, A., Bakhshi^{2*}, D., Imani³, A. and Rezaie⁴, H.

Abstract

In order to evaluate the tolerance of almond some genotypes to salinity a pot experiment was carried with 2 factors including cultivar and salinity in the year 2013. The cultivars were Touno, Nonparaeil, Mamaei, Shokoufeh, Sahand, Shahroud 12, 1-16, 1-25, A₂₀₀, 13-40 all budded on GF₆₇₇ and non-budded GF₆₇₇ as control. The salinity was applied in five levels including 0, 1.2, 2.4, 3.6 and 4.8 g/l of sodium chloride with electrical conductivity equal to 0.5, 2.5, 4.9, 7.3 and 9.8 ds/m, respectively). Results revealed that in all of the studied genotypes branch height, branch diameter, number of total leaves, number of green leaves, leaf density on the main branch, fresh and dry weight, leaf area and leaf area ratio, relative humidity content, chlorophyll a, chlorophyll b, total chlorophylls and carotenoid of upper and lower leaves, fresh and dry weight of leaves, shoots and root reduced when salinity level increased. But, number of necrotic leaves, number of downfall leave, aerial organ dry weight/fresh weight ratio, root/shoot fresh and dry weight ratio, relative ionic percentage and cell membrane injury percentage in upper and lower leaves were increased. According to the results here, scion type could highly critical for the tree tolerant to salinity. Overall, Shahroud 12 was found to be the most tolerant cultivar to salinity stress (7.3 ds/m) among the evaluated cultivars. In contrast, Sahand was the most sensitive cultivar to salinity stress.

Keywords: Growth indices, Ion leakage, Sodium chloride, chlorophyll, Carotenoid

1 and 2. PhD Student and Associate Professor, respectively, Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, University of Guilan, Rasht, Iran

3. Associate Professor, Division of Horticultural Researches, Karaj Seeds and Plant Improvement Institute, Karaj, Iran

4. Assistant Professor, Division of Soil Improvement Researches and Lands Sustainable Management, Karaj Water Institute, Karaj, Iran

*: Corresponding author

Email: bakhshi-d@guilan.ac.ir